

PROTOKÓŁ NR 7
Z POSIEDZENIA ZARZĄDU GŁÓWNEGO
WODNEGO OCHOTNICZEGO POGOTOWIA RATUNKOWEGO
Rawa Mazowiecka, dnia 16-17 kwietnia 2011 roku

Część I z dnia 16 kwietnia

Jerzy Telak otworzył siódme posiedzenie Zarządu Głównego WOPR IX kadencji i przywitał Przewodniczącego Głównej Komisji Rewizyjnej WOPR Krzysztofa Zbrojkiewicza, Przewodniczącego Sądu Honorowego WOPR Franciszka Majewskiego, wiceprezesów Zarządu Głównego WOPR: Wiktora Zajączkowskiego, Sławomira Gicewicza, Tomasza Zalewskiego, Wiceprzewodniczącego GKR WOPR Milana Wilhelmiego, doradcę Prezesa WOPR Bogdana Głowackiego, trenera kadry WOPR Bernarda Motylewskiego, członków Prezydium ZG WOPR: Jerzego Gołębiowskiego, Roberta Dworaka; członków ZG WOPR: Henryka Bigosa, Pawła Błasiaka, Andrzeja Jankowskiego, Marka Koperskiego, Mariusza Krzywińskiego, Waława Mozera, Andrzeja Reuckiego, Krzysztofa Skrzyniarza, Grzegorza Skwarka, Bogdana Kozłowskiego oraz Prezesa WOPR Województwa Lubelskiego Piotra Synowaca; przedstawił projekt porządku niniejszego posiedzenia ZG WOPR; poddał pod głosowanie projekt uchwały w sprawie porządku posiedzenia.

ZG WOPR, głosami: 15 „za”, 2 „przeciw”, 0 „wstrzymujący się”, podjął uchwałę nr 1/7/IX/10 ZG WOPR w sprawie przyjęcia porządku posiedzenia, która stanowi **załącznik nr 1** do niniejszego protokołu.

J. Telak przedstawił protokół z 6 posiedzenia ZG WOPR oraz poinformował, że: materiały na posiedzenie ZG WOPR zostały przekazane wraz z protokołem ponad miesiąc wcześniej, na dzień przed posiedzeniem w protokole zostały ujęte wszystkie zgłoszone poprawki, poza jedną wniesioną przez P. Błasiaka, która nie dotyczyła ZG WOPR; przekazał członkom ZG protokół do zapoznania się.

K. Skrzyniarz poinformował, że w dniu 15 kwietnia po godz. 15⁰⁰ otrzymał poprawiony protokół, przed posiedzeniem nie był w stanie dostarczyć poprawek, dostarczył je w dniu posiedzenia w formie elektronicznej na płycie CD; poprawki dotyczyły jego wypowiedzi, poprosił o ich uwzględnienie.

J. Telak powiedział, że: do wykonania pracy potrzebny jest czas, materiały należy dostarczać w terminie pozwalającym na ich uwzględnienie; nie było czasu na uwzględnienie wniesionych w tak krótkim terminie poprawek.

P. Błasiak powiedział, że żadna ze zgłaszanych przez niego poprawek nie została uwzględniona.

J. Telak przedstawił sprawozdanie z działalności Prezydium ZG WOPR i uchwały Prezydium, w tym:

nr 2/1/11 z dnia 26 lutego 2011 roku w sprawie protokołu z posiedzenia Prezydium Zarządu Głównego;

nr 3/1/11z dnia 26 lutego 2011 roku w sprawie przyjęcia sprawozdania i zatwierdzenia decyzji Prezesa WOPR;

nr 2/2/11 z dnia 16 kwietnia 2011 roku w sprawie protokołu z posiedzenia Prezydium Zarządu Głównego;

nr 3/2/11 z dnia 16 kwietnia 2011 roku w sprawie przyjęcia sprawozdania i zatwierdzenia decyzji Prezesa WOPR;

poprosił o dokonanie na bieżącym posiedzeniu ZG WOPR korekty do planu przedsięwzięć centralnych na 2011 rok; projekt planu przedsięwzięć przygotowany został przez Przewodniczącego ds. Edukacji WOPR Marka Chadaję; powiedział, że przygotowany został projekt uchwały w sprawie składki członków WOPR, którą warto przedyskutować i wrócić do jej głosowania na posiedzeniu w grudniu 2011 roku.

P. Błasiak zapytał, czy przed podjęciem przez Prezesa WOPR decyzji w sprawie programów kursów przygotowujących do egzaminów na stopnie ratowników i instruktorów, sprawa została zaopiniowana przez Prezydium ZG WOPR.

J. Telak powiedział, że opinia Prezydium ZG WOPR była pozytywna, projekt został złożony przez Przewodniczącego Komisji ds. Szkoleń WOPR na ręce wiceprezesa ZG WOPR T. Zalewskiego; przedstawił projekt uchwały ZG WOPR w sprawie

zatwierdzenia sprawozdania z działalności Prezydium ZG WOPR w okresie od 12 grudnia 2010 do 16 kwietnia 2011 roku oraz uchwał Prezydium ZG WOPR;

ZG WOPR, głosami: 14 „za”, 0 „przeciw”, 3 „wstrzymujący się”, podjął uchwałę nr 2/7/IX/11 w sprawie sprawozdania i zatwierdzenia uchwał Prezydium Zarządu Głównego, która stanowi **załącznik nr 2** do niniejszego protokołu.

W. Zajączkowski powiedział, że: Ministerstwo próbowało przeforsować niekorzystną dla WOPR ustawę o bezpieczeństwie na wodach, sprawa nie została sfinalizowana do kwietnia – w związku z czym uległa spowolnieniu ze względu na kampanię wyborczą; podczas ostatnich dwóch spotkań przedstawiciele NIK przedstawili stanowisko zbieżne ze stanowiskiem WOPR; jest w związku z tym duże prawdopodobieństwo, że propozycja ministerstwa nie wejdzie w życie, natomiast nowe władze zajmą się tym tematem od nowa, prawdopodobnie ustawa w kształcie zaproponowanym przez WOPR zostanie przedstawiona jako projekt z NIK.

J. Telak poprosił W. Zajączkowskiego o przekazanie podziękowań Sławomirowi Dębskiemu za pracę i zaangażowanie, w tym udział w pracach podkomisji sejmowej.

T. Zalewski omawiając sprawy szkoleń, powiedział, że:

- najistotniejsze obecnie są szkolenia specjalistyczne, do 30 marca spłynęły wnioski w sprawie tych szkoleń, część dotarła po terminie; jest 10 wojewódzkich ośrodków szkoleniowych – w woj. śląskich, zachodniopomorskim, mazowieckim, pomorskim, małopolskim, podlaskim, łódzkim, wielkopolskim, kujawsko-pomorskim i świętokrzyskim, z 17 rodzajami szkoleń specjalistycznych, przy czym wiele z nich ma dwa stopnie szkoleń, w związku z czym łączna pula szkoleń wynosi ponad 20;
- należy określić na liście przedsięwzięć centralnych, które z tych szkoleń będą szkoleniami akredytowanymi, uznawanymi za patent, a które są jeszcze w fazie projektów, mogą się odbywać, ale nie dają możliwości uzyskania patentu;
- jest dostępny w bilateralnych rozmowach dla zainteresowanych w celu doprecyzowania terminów, uzupełnienia listy oraz doprecyzowania wymogów do poszczególnych szkoleń;
- wszystkie programy szkoleń podstawowych, przyjęte w grudniu decyzją Prezesa WOPR, zostały przetłumaczone na język angielski, planowane jest przetłumaczenie pozostałych, certyfikowanych w ILS programów szkoleń specjalistycznych z naniesionymi zgłoszonymi zmianami;
- w programach pojawił się zapis o godzinach kształcenia, interpretowany w różny sposób, należy go rozumieć następująco: jest to wymóg IQF i systemów transferu kompetencji pomiędzy poszczególnymi poziomami nauczania, godziny mogą być odpracowane wcześniej: jeśli np. młodszy ratownik zrobił kilka patentów, zdobywając liczbę godzin dydaktycznych na zapas, na kolejne stopnie, i wg tabeli godzin kształcenia zbierał określoną liczbę godzin – to może wybrać który patent zaliczany jest z poziomu młodszego ratownika do ratownika WOPR i ten patent pomiędzy kolejnymi stopniami, czyli ratownikiem WOPR a ratownikiem wodnym nie jest już uwzględniany, ale może wybrać inny patent, który otrzymał, bez znaczenia, czy został otrzymany gdy posiadał już stopień ratownika WOPR czy jeszcze w stopniu młodszego ratownika;
- nie można odrzucać np. na kurs w Tamie ratownika wodnego, który teraz uzyskał uprawnienia, a w swojej wcześniejszej pracy zawodowej zbierał bardzo dużo godzin dydaktycznych; uznawane są wszystkie godziny kształcenia, zdobyte nawet przed uzyskaniem danego stopnia.

K. Skrzyniarz powiedział, że:

w pkt. 1 godzin samokształcenia są dwa kursy ratownicze; kurs młodszego ratownika wg nowego programu obejmuje 24h, zgodnie z przepisami jednostka może zmienić liczbę godzin, przykładowo w niektórych jednostkach, m.in. Dolnośląskim WOPR, kurs trwa 30 godzin, w związku z tym ma pytanie – czy tą dodatkową liczbę godzin można naliczyć proporcjonalnie, np. nie 50 a 60;

a następnie zapytał:

- co z ratownikami, którzy zrobili kurs na stopień MR WOPR w 1995 roku i odbyli 50 godzin szkolenia i analogicznie kurs ratownika WOPR, który w tej chwili trwa 36 godzin, natomiast kiedyś 80?

– gdyby ktoś chciał startować na stopnie zawodowe to powinno się honorować też te stare uprawnienia wg programów o rozszerzonym zakresie?
poprosił – jeśli Prezes wyrazi zgodę – żeby łączne ilości godzin kursu młodszego i ratownika WOPR wpisywane były do legitymacji za poświadczeniem, tak, aby nie było to podważane w jednostkach i uznawane przez instruktorów szkoleniowych i osoby prowadzące biura szkolenia.

T. Zalewski odpowiedział, że:

– godziny na kursie wraz z godzinami samokształcenia są brane pod uwagę wyłącznie do analizy godzin, które przedstawia instruktor, liczba godzin przy kursie np. młodszego ratownika nie jest brana pod uwagę do godzin samokształcenia do stopnia ratownika;
– jeśli ratownik ma przykładowo napisane 100 godzin to nie wlicza się w nie poprzedniego kursu, który robił ratownik, kurs jest wliczony w proces jego szkolenia, natomiast dodatkowe godziny przeznaczone są na dodatkowe patenty, staże, praktyki, pracę zawodową – wszystko oprócz kursu; wycena godzin na kursie jest tylko i wyłącznie brana pod uwagę w kontekście młodszego instruktora, instruktora i instruktora wykładowcy, którzy muszą przedstawić ilość godzin asystenckich, wówczas liczba godzin na każdym kursie jest przeliczany przez mnożnik.

K. Skrzyniarz poprosił, aby wydać krótką interpretację przepisu dla instruktorów i korzystających z tego osób; zapytał o regulamin egzaminu – przy zmianie programów szkolenia ten regulamin nie został zmieniony, na spotkaniu w Tamie było do niego dużo uwag, są w nim zapisy różne w stosunku do zapisów w prawie WOPR.

T. Zalewski zaproponował spotkanie w tej sprawie.

W. Krawacki powiedział, że:

– w związku z obchodami 50-lecia WOPR w Krakowie zorganizowane będzie w dniach 13-15 maja 2011 roku szkolenie, prawdopodobnie centralne, ściśle związane z tym, co będzie prezentowane gościom na posiedzeniu Zarządu ILSE w Krakowie w 2012;
– nie były wysyłane informacje o szkoleniu z uwagi na fakt, że kierowane jest ono do ścisłego grona osób, 2-3 z każdej GI WOPR, które będą zajmować się całością obsługi gości na posiedzeniu; pierwszy pokaz będzie pokazem płonącego statku na Wiśle, reprezentacje grup na szkoleniu muszą liczyć się z koniecznością skoku do Wisły, wymagany będzie więc odpowiedni sprzęt;
– kierowcy samochodów muszą być kierowcami z kategorii A, B min. 3,5T, osoby biorące udział w szkoleniu muszą posiadać co najmniej stopień ratownika zawodowego lub WOPR, patent starszego sternika lub stermotorzysty, ukończone 18 lat, aktualną legitymację WOPR i oświadczenie woli o zdrowiu;
– całość ćwiczeń będzie monitorowana przez Urząd Miasta, włącznie z Prezydentem miasta i sztabem kryzysowym;
– należy wysłać na szkolenie po 3 osoby (w/w spełniające warunki) z grupy wraz z samochodami, z zażyczeniem, że osoby te wezmą udział w pokazach w przyszłym roku; zgłoszenia należy składać do 5 maja.

W. Mozer zapytał, czy W. Krawacki zakłada, że te same osoby które wezmą udział w szkoleniu, będą obecne podczas pokazów w 2012.

W. Krawacki powiedział, że zakłada, że przynajmniej kierowcy będą to te same osoby.

P. Błasiak powiedział, że przewożenie samochodami WOPR osób, które nie są członkami WOPR, wymaga posiadania świadectwa kwalifikacji kierowców; samochody WOPR nie są przeznaczone do przewozu osób, a do realizacji celów statutowych – poprosił o rozważenie czy samochody WOPR mogą zostać użyte do takich działań.

K. Skrzyniarz powiedział, że należy rozważyć, czy kierowcy nie powinni znać języków obcych, takich które pozwolą na komunikację z powierzonymi gośćmi.

W. Krawacki powiedział, że wyznaczona została osoba, instruktor WOPR, do rozpisania całości wydarzenia, krok po kroku, sprawdzi również ten temat.

J. Gołębiowski zapytał, czy tak ostre wymogi i fakultatywny charakter ćwiczeń nie sprawią, że na szkolenie nie przyjedzie nikt.

W. Krawacki powiedział, że ćwiczenia są ściśle przeciwpowodziowe, przeznaczone dla GI WOPR, w związku z czym nie wyobraża sobie, żeby ratownik nie potrafił posługiwać się tym sprzętem.

R. Dworak zapytał kto płaci za wyżywienie i zakwaterowanie uczestników szkolenia.

W. Krawacki powiedział, że postara się zapewnić to w ramach budżetu na szkolenie, natomiast we własnym zakresie jednostki pozostaje kwestia dojazdu.

P. Błasiak zapytał o sprecyzowanie dodatkowego wyposażenia.

W. Krawacki powiedział, że plan w dalszym ciągu jest w trakcie ustalania, po sprecyzowaniu zostanie przekazana dokładna informacja.

S. Gicewicz poprosił o przesłanie do wszystkich informacji drogą mailową.

J. Telak podziękował W. Krawackiemu za przybycie i przekazanie informacji.

M. Koperski powiedział, że: reforma szkoleń WOPR przewraca cały system szkolenia WOPR, wskutek tego nawet na terenie WOPR Woj. Pomorskiego odbywają się szkolenia kilku stopni ratowniczych naraz – młodszego ratownika, ratownika WOPR, kursu motorowodnego i kursu KPP; 120 godzin kształcenia zawodowego to jest szokujące założenie, nie wie skąd się to wzięło i jaki wymóg na to wpłynął; ratownicy zostali dodatkowo obciążeni, zostali postawieni przed większymi wymogami, tak, jakby w WOPR był nadmiar chętnych na stopnie ratownicze; potrzebne są setki osób na polskich plażach, a WOPR wymaga ogromnej ilości godzin, abstrakcyjnej w stosunku do tego co było do tej pory, postawił coraz wyższą barierę i coraz wyższe koszty dla ratowników, szkolenia stały się biznesem grupy osób; rezygnacja ze 100 obowiązkowych godzin dała dobre rezultaty, a tymczasem wymyślane są cuda.

A. Jankowski powiedział, że: zgadza się z opinią M. Koperskiego, nie rozumie jak w ciągu 3 dni można szkolić ludzi na stażystę i operatora, np. łodzi ratowniczej, kursy powinny mieć odpowiednią liczbę godzin.

W. Mozer powiedział, że: miały być zmiany w programie szkoleń, a nie zmiana programów szkoleń; jeśli zgłasza do komisji szkoleniowej jakiś projekt, chęć szkolenia, to komisja powinna zainteresować się tym i przejąć temat; programy unifikacyjne powinny być elastyczne; środki na szkolenie instruktorów – jeśli dotyczy to instruktorów ZG WOPR środki powinny być tak zorganizowane, aby nie obciążały instruktorów; WOPR nie wykonuje podstawowej rzeczy, która do niego należy – szkolenie ratowników; w każdym województwie liczba godzin jest różna, na pewne rzeczy powinny być wypracowane wytyczne, stosowane przez wszystkich; wydawane są pozwolenia dla prywatnych firm na prowadzenie szkoleń ratowników – albo WOPR jest jednolitą organizacją z jednakowymi programami szkoleń w każdym województwie albo pozwoli sobie na taki chaos.

A. Jankowski powiedział, że podobnie jak w przypadku szkolnictwa – Ministerstwo Edukacji ustala minimum programowe, które trzeba zrealizować, ale zostawia się dowolność w realizacji szerszego zakresu szkolenia.

W. Mozer powiedział, że instruktor instruktorowi nie jest równy, szkoły są przystosowane na egzaminowanie, a nie nauczane.

M. Koperski powiedział, że realizuje projekt, w ramach którego ustalone są cztery różne rodzaje szkoleń, umożliwiające członkom WOPR Woj. Pomorskiego bezpłatny udział dzięki dotacjom unijnym; w województwie prywatny podmiot gospodarczy wygrał konkurs na realizację szkoleń z zakresu ratownictwa w ramach projektów unijnych, na prowadzenie których nie powinien mieć zgody; zapytał czy kiedykolwiek podczas kursów czy szkoleń w Tamie zwrócono uwagę na fakt, że instruktorzy WOPR nie mogą prowadzić działalności szkoleniowej jako prywatne firmy, ewidentnym przykładem takiego działania była firma instruktora J. Rypniewskiego, który dodatkowo miał zgodę MSWiA na takie szkolenia; tego typu sytuacje odbijają się szerokim echem na działaniach WOPR, WOPR powinien hermetyzować swoje działania – od początku swojej prezesury działa silnie na rzecz zjednoczenia WOPR na terenie swojego województwa.

P. Błasiak powiedział, że firmy szkolące ratowników z projektów z kapitału ludzkiego często wynajmują WOPR jako podwykonawcę lub partnera; zapytał, czy Prezes WOPR wie coś na temat zgody MSWiA dla działalności fundacji J. Rypniewskiego.

J. Telak powiedział, że nie wie nic na ten temat, pierwszy raz słyszy takie informacje.

P. Błasiak zapytał, czy w takim razie WOPR nie wystawiał opinii w sprawie wydawania takiej zgody.

J. Telak powiedział, że nie wie nic na ten temat.

S. Gicewicz powiedział, że: M. Koperski poruszył istotną kwestię dotyczącą szkoleń; w kwietniu kończy roczny program za kwotę 1,5 mln PLN kompleksowych szkoleń

od stopnia młodszego ratownika do ratownika basenowego z KPP włącznie; musiał przedłożyć do zatwierdzenia dla firmy, która rozpisywała konkurs, program szkolenia; jest już rozpisywany przez Urząd Marszałkowski kolejny roczny program za kwotę 800 tys. PLN, ale nie może już przedłożyć w nim takiego samego programu, bo nie ma takiej fizycznej możliwości, aby uczestnicy spełnili warunki godzinowe ujęte w programie; ma możliwość realizacji szkoleń w ramach programów unijnych, natomiast nie może z tego korzystać, ponieważ zapisy w programach szkoleniowych uniemożliwiają ich realizację.

J. Telak powiedział, że: pozytywną opinię WOPR do działania uzyskało Towarzystwo Ratowania Tonących w Supraślu przez Prezesa WOPR w latach 80-tych, z zastrzeżeniem, że Towarzystwo nie będzie występowało o ośrodki centralne, druga pozytywna opinia wydana była Mazurskiej Służbie Ratowniczej, trzecia ponownie dla MSR, czwarta negatywna w stosunku do Mazurskiego WOPR.

A. Reucki powiedział, że nie rozumie problemu, ponieważ również prowadzi szkolenia z kapitału ludzkiego, ale jest to na zasadzie złożenia oferty na realizację, natomiast nawet jeśli jakaś prywatna osoba będzie chciała poprowadzić takie szkolenie i wygra konkurs na jego realizację – skąd ma wziąć legitymacje, identyfikatory etc. aby przekazać je szkolonym; tylko i wyłącznie od prezesa jednostki wojewódzkiej zależy, czy taka osoba będzie mogła prowadzić szkolenia czy nie.

B. Głowacki powiedział, że była jeszcze próba włączenia w struktury WOPR klubu żeglarskiego w Rajgrodzie, natomiast nie doszła do skutku.

P. Błasiak powiedział, że ponieważ istnieje ustawa o dostępie do informacji publicznej, Prezes WOPR powinien poprosić MSWiA o wykaz wydanych zgód na taką działalność; J. Rypniewski prowadzi również działalność na terenie WOPR Woj. Mazowieckiego, przy czym działa wyraźnie na szkodę WOPR.

A. Reucki zapytał kto wydaje legitymacje WOPR temu instruktorowi.

W. Zajączkowski powiedział, że w większości legitymacje są ze Świętokrzyskiego WOPR.

K. Skrzyniarz powiedział, że J. Rypniewski robi również audyty obiektów i wydaje opinie, że nie ma w Polsce przepisu, że osoby wymienione w ustawie jako ratownik to muszą być ratownicy WOPR, a że może być to osoba przeszkolona przez pracodawcę; powoduje to, że gestorzy chcą sami szkolić swoich pracowników przez firmy ochroniarskie i inne podmioty, ponieważ nie ma zapisu, że musi to być ratownik WOPR.

S. Gicewicz powiedział, że ostatnio musiał prowadzić takie szkolenie w Krakowie ponieważ wiceprezes jednostki w Olsztynie uczestniczył w takim szkoleniu i otrzymał wpis z pieczętką J. Rypniewskiego jako Instruktor Wykładowcy WOPR.

T. Zalewski powiedział, że:

- w sprawie godzin kształcenia – zmiany w programach podyktowane były chęcią ich ujednolicenia z programami szkoleń w innych europejskich krajach, tak, aby polscy ratownicy mogli kontynuować edukację za granicą z uznaniem stopni zdobytych w kraju; Unia Europejska przystała na inicjatywę wspólnego systemu szkoleń, wypracowanego przez organizacje zrzeszone w ILSE, poproszono o przedstawienie mniejszego projektu zgodnego z IQF;
- w/w projekt został złożony przez K. Wilkensa, m. in. z dyskutowaną szeroko kwestią godzin kształcenia;
- wiele krajów ustosunkowywało się do nich negatywnie, ale ostateczna opinia UE warunkowała przyjęcie projektu z zaproponowaną w nim liczbą godzin kształcenia; programy zostały tak dostosowane, aby łączna liczba godzin kursu oraz godzin samokształcenia spełniała minimum godzin określone przez UE;
- ratownik może sam wybrać w jaki sposób chce osiągnąć to minimum programowe, ma ten wybór określony w opracowanej tabeli, jeśli natomiast ktoś nie ma możliwości uczestniczenia w dodatkowych szkoleniach, stworzona została furтка – cała gama związana ze stażami na kąpieliskach, grupach interwencyjnych etc., która pozwala na zdobycie określonej liczby godzin;
- każda godzina pracy ratowników normalnej pracy na pływalni czy wodach otwartych kwalifikowana jest jako godzina samokształcenia; ratownicy są w stanie zadbać o zebranie odpowiedniej liczby godzin, zgodnej z programem.

W. Zajączkowski powiedział, że zamysł S. Gicewicza był chyba nieco inny i miał na myśli problem z realizacją określonej liczby godzin programu w ograniczonym czasie przeznaczonym na realizację takiego szkolenia.

S. Gicewicz powiedział, że w przypadku szkoleń realizowanych ze środków unijnych ujęte są również zagadnienia nie związane stricte z ratownictwem, np. kursy obsługi komputera etc., przy czym jest zapis ograniczający dzienną liczbę godzin szkolenia do 6, w związku z czym problematyczna jest realizacja szkolenia zgodnie z wytycznymi programów.

T. Zalewski powiedział, że jest możliwość rozszerzenia katalogu godzin samokształcenia o inne możliwości, jest otwarty w tym względzie na propozycje tak, aby ułatwić ratownikom realizację godzin i zdobywanie stopni.

K. Skrzyniarz powiedział, że: od czasu wprowadzenia zmian w zapisach dotyczących godzin pracy GI WOPR spadło całkowicie zainteresowanie pracą w godzinach nocnych.

T. Zalewski powiedział, że uwaga jest słuszna i można to zmienić, zaproponował omówienie sprawy poza posiedzeniem ZG.

M. Koperski zapytał T. Zalewskiego, czy 120 godzin można przesunąć na kolejne stopnie zawodowe, a w podstawowym programie zostawić tylko ich część; wniósł o zmniejszenie liczby godzin do 40 lub 60 pomiędzy stopniami ratownika w kształceniu podstawowym i przesunięcie pozostałych na stopnie zawodowe; informacje w sprawie odgórnych regulacji są tylko słowami T. Zalewskiego, nie ma na to nigdzie dokumentu, WOPR wybiega przed szereg.

A. Reucki zapytał, czy dobrze zrozumiał, że 120 godzin to może być przykładowo staż.

T. Zalewski powiedział, że dokładnie tak, ratownik może przykładowo zrobić staż na pływalni lub kąpielisku.

J. Telak poprosił o skierowanie wszystkich podnoszonych kwestii i wątpliwości do T. Zalewskiego.

S. Gicewicz przedstawił sprawy sprzętowe WOPR:

- podpisana została umowa z MSWiA na zakup sprzętu: łodzi motorowej hybrydowej do 7 m dla WOPR woj. Pomorskiego, łodzi motorowej hybrydowej do 5 m dla WOPR Woj. Zachodniopomorskiego, łodzi motorowej do 5 m z otwieranym dziobem i silnikiem dla WOPR woj. Podkarpackiego i Podlaskiego;
- skutera wodnego z platformą dla WOPR Województwa Zachodniopomorskiego i Świętokrzyskiego;
- pontony i sprzęt mobilny na kąpieliska i w razie potrzeby na tereny zagrożone powodzią dla 14 województw; kajaki ratownicze do szkoleń w ilości 16 sztuk dla WOPR Woj. Zachodniopomorskiego i Kujawsko-Pomorskiego;
- przyczepa podłodziowa dla WOPR Woj. Świętokrzyskiego;
- serwery z oprogramowaniem do biura ZG WOPR; sprężarka powietrzna dla WOPR Woj. Lubuskiego oraz silniki zaburtowe do łodzi: 150 kW dla WOPR Woj. Warmińsko-Mazurskiego, 90 kW dla WOPR Woj. Świętokrzyskiego, 60 kW dla WOPR Woj. Lubelskiego, 2 szt. 10 kW dla WOPR Woj. Śląskiego;
- łączna kwota dotacji z MSWiA to 935000,00 PLN środki własne na zakup sprzętu 233753,00 PLN.

K. Skrzyniarz powiedział, że: na liście nie było WOPR Woj. Dolnośląskiego, co rok w sprawozdaniu zgłasza zapotrzebowanie sprzętowe, po powodzi z 2010 roku wystąpił o zakup zniszczonego silnika 90kW; zapytał z jakiego powodu nie zostało uwzględnione jego województwo, natomiast województwo świętokrzyskie otrzymało tyle sprzętu; poprosił o zmianę przeznaczenia silnika z województwa świętokrzyskiego na dolnośląskie; w ubiegłym roku odmówił udziału własnego 20% w zakupie sprzętu z uwagi na wadę prawną, natomiast znalazł sposób na jej obejście i ma możliwość dofinansowywania zakupu.

W. Mozer powiedział, że oficjalnie rezygnuje ze skutera, natomiast nie rezygnuje z pontonów i przyczepy, odnośnie pozostałych – czeka na odpowiedź z urzędu marszałkowskiego w sprawie dotacji na potrzebne 20% środków własnych; o silnik prosił 7 lat temu, od wielu lat nie otrzymuje sprzętu, powódź dotknęła WOPR Woj. Świętokrzyskiego w większym stopniu niż Dolnośląskie.

P. Błasiak zapytał S. Gicewicza kto dokonał podziału sprzętu oraz czy wiadomo jest wcześniej jak będzie dzielony sprzęt.

J. Telak zapytał, czy w ubiegłym roku nie było w WOPR Woj. Mazowieckiego problemu z udziałem środków własnych w zakupie.

P. Błasiak powiedział, że były problemy w zeszłym roku.

S. Gicewicz powiedział, że informację o podziale sprzętu otrzymał z biura ZG WOPR w dniu 6 kwietnia, na przesłaną mailowo prośbę w tej sprawie.

P. Błasiak ponowił pytanie kto dokonał podziału sprzętu, czy była to decyzja Prezesa.

J. Telak powiedział, że: informacja o zapotrzebowaniu sprzętowym przekazana została do ministerstwa w ubiegłym roku w lutym lub marcu; rozdział sprzętu wypracowywany jest w drodze rozmów i negocjacji z MSWiA, natomiast ostatecznego rozdziału dokonuje MSWiA; w zapotrzebowaniu, w konsultacji z S. Gicewiczem, nie zostały wzięte pod uwagę jednostki, które nie wyraziły zgody na udział środków własnych w zakupie sprzętu w ubiegłym roku.

K. Skrzyaniarz powiedział, że: jeśli województwo składa zapotrzebowanie na sprzęt, to dla niego logiczne jest, że wyraża zgodę na warunki ministerstwa.

J. Telak powiedział, że podobnie było w roku ubiegłym.

K. Skrzyaniarz powiedział, że: w ubiegłym roku nie miał takiej możliwości ze względu na wadę prawną zapisu, ze względów formalnych (księgowość); znalazł możliwość ominięcia tego problemu i w grudniu wraz ze sprawozdaniem jednostki złożył do biura ZG WOPR zapotrzebowanie na sprzęt wyrażając w ten sposób zgodę na udział środków własnych w zakupie; sprzęt jest potrzebny w WOPR Woj. Dolnośląskiego dla zapewnienia bezpieczeństwa na Euro2012, rejonów w których ma odbyć się impreza powinny być objęte szczególną ochroną; poprosił o zakup silnika 90KM do łodzi na zamianę silnika 90KM do łodzi WOPR-owskiej, który został uszkodzony w powodzi i możemy go zwrócić.

J. Telak przedstawił procedurę związaną z pozyskaniem środków budżetu państwa:

- 1) w lutym, marcu roku poprzedzającego WOPR wnioskuje do MSWiA o zakup sprzętu zazwyczaj w kwocie około 9 mln PLN;
- 2) w kwietniu, maju w MSWiA kończą prace nad projektem fragmentu budżetu państwa;
- 3) w maju w drodze negocjacji wskazywane są urzędnikom MSWiA cele, przeznaczenie środków, uszczegółowienie wniosków;
- 4) w maju, czerwcu MSWiA występuje z projektem fragmentu budżetu państwa do Ministerstwa Finansów;
- 5) podział środków następuje po oświadczeniu MSWiA o formie przekazania środków (tj. dotacji, konkursu ofert);
- 6) po określeniu budżetu Prezes WOPR przekazuje informację o środkach i po tym np. dr T. Zalewski pracuje nad wyborem poszczególnych pozycji ze zgłoszonego zapotrzebowania do wysokości przyznanego budżetu;
- 7) przygotowanie projektu oferty i dalej umowy.

B. Głowacki przedstawił *Politykę sprzętową WOPR na lata 2010-2013*; podsumował pracę Komisji Sprzętowej WOPR.

P. Błasiak zapytał, czy prezentacja zostanie udostępniona.

J. Telak powiedział, że *Politykę sprzętową WOPR* będzie udostępniona; poprosił o przesyłanie uzupełnień i wniosków do B. Głowackiego; zapytał czy ktoś ma uwagi do *Polityki Sprzętowej*.

S. Gicewicz powiedział, że taka polityka wymagana jest w przypadku realizacji projektów np. z WFOŚ; jest to dobry kierunek; obawia się kwestii związanych ze szkoleniami, przykładowo w woj. Warmińsko-Mazurskim w bieżącym roku otwartych zostanie 7 pływalni, oferujących 140 etatów dla ratowników, a brakuje ludzi z uprawnieniami spełniającymi wymagania gestorów.

M. Koperski powiedział, że realizując u siebie projekt spotyka się z pewną niemocą prawną dotyczącą współpracy jednostek samorządu terytorialnego z organizacją społeczną; brakuje podstawy do przekazywania środków z samorządu do organizacji takiej jak WOPR, należałoby wystąpić do organów państwa o określenie takiej możliwości w formie uchwały.

W. Zajączkowski powiedział, że: w projekcie ustawy o bezpieczeństwie na wodach poruszona została m. in. sprawa różnych form zasad finansowania przez jednostki samorządowe.

J. Telak podziękował W. Kapcowi i członkom komisji za wykonaną pracę nad *Polityką sprzętową WOPR*; poprosił B. Głowackiego o przedstawienie mechanizmu podpisywania umowy sprzętowej z MSWiA.

B. Głowacki powiedział, że: kiedyś zamówienie sprzętu wraz z jego realizacją zajmowało 5 kartek papieru i wnioskować można było w kwietniu na czerwiec; obecnie wniosek na jeden przetarg ma kilkadziesiąt stron, przy czym składany jest minimum w roku poprzedzającym na kolejny lub nawet z wyprzedzeniem 2 lat; następnie trwa korespondencja z MSWiA polegająca na szczegółowym wyjaśnianiu i uzasadnianiu przedstawionych pozycji kosztorysu i ich kosztów; po podpisaniu umowy następuje etap prowadzenia przetargów, które dzięki podjętemu wysiłkowi i ogromnej pracy do tej pory nigdy nie miały żadnych uchybień formalnych; przy realizacji zakupu sprzętu należy trzymać się wszystkich poczynionych ustaleń, przykładowo S. Gicewicz przez 3 lata nie otrzymywał żadnego sprzętu, ponieważ nie odprowadzał składek jednostki do ZG WOPR.

S. Gicewicz powiedział, że: W. Mozer zasugerował na posiedzeniu Prezydium ZG, że za jego sprawą przeprowadzona została kontrola NIK w WOPR Woj. Świętokrzyskim, co w żaden sposób nie miało z nim nic wspólnego; odnośnie rozdziału sprzętu – nie chciał wierzyć w to, że urzędnicy ingerują w podział sprzętu, ale był świadkiem jak Mazurska Służba Ratownicza złożyła zapotrzebowanie do MSWiA na zakup sprzętu wg priorytetów, otrzymała środki wraz z wyznacznikiem co można zakupić, przy czym wyznaczone zostały najmniej istotne pozycje, a te najważniejsze – pominięte; polityka sprzętowa jest bardzo istotną rzeczą, przyda się każdej jednostce wojewódzkiej, poprosił o przyjęcie projektu i zagłosowanie za polityką.

ZG WOPR, głosami: 19 „za”, 0 „przeciw”, 0 „wstrzymujący się”, podjął uchwałę nr 3/7/IX/11 w sprawie polityki sprzętowej WOPR na lata 2011-2013, która stanowi **załącznik nr 3** do niniejszego protokołu.

R. Dworak przedstawił sprawę centralnej ewidencji WOPR: należy dokupić brakujące elementy, w tym dwa serwery, szafę rackową, UPS – urządzenie zabezpieczające pracę serwera w razie awarii prądu, zabezpieczyć pomieszczenie ograniczonym dostępem, m.in. elektronicznym wejściem, klimatyzację, oprogramowanie do serwerów, szybkie łącze; prawdopodobnie kwota 15000 PLN nie będzie wystarczająca, najlepiej wygospodarować dodatkowe 5000 PLN; należy wystąpić do ABW o stosowne uprawnienia, aby spełnić wszystkie wymogi Giodo; wprowadzona została możliwość zmiany przez użytkownika hasła dostępu do ewidencji, w późniejszym okresie zmiana hasła będzie wymuszona co 30 dni; zostały do wdrożenia poprawki kosmetyczne, nie ma jeszcze wprowadzonych zmian dotyczących kąpielisk; powiedział, że jest możliwość zorganizowania szkolenia dla administratorów systemu w danej jednostce wojewódzkiej.

S. Gicewicz dodał, że jest możliwość utrzymywania poczty członków WOPR pełniących ważniejsze funkcje na zakupionych serwerach, tak, że byłaby dodatkowo chroniona

J. Gołębiowski powiedział, że dr I. Tabaczek opracowała pierwszą część monografii WOPR; poprosił członków ZG WOPR o dostarczenie informacji do wniosków o odznaczenia państwowe dla członków WOPR; opisał procedurę przyznawania odznaczeń – wnioski muszą być złożone do MSWiA, tam opiniowane przekazywane są dalej do Kancelarii Prezydenta RP, która decyduje o przyznaniu; terminy są bardzo rygorystycznie przestrzegane, stąd prośba o dopełnienie formalności na czas.

Z. Szorc zapytał, czy jeśli ze względu na nieobecność odpowiedzialnej za wnioski osoby, nie prześle wniosku do 18 kwietnia, a tydzień później, zostanie on uwzględniony.

J. Gołębiowski powiedział, że tak.

P. Błasiak zapytał czy do wniosku dołączać również wyciąg z KRK.

J. Telak powiedział, że ta sprawa zostanie załatwiona centralnie.

K. Skrzyniarz zapytał, czy dwa nazwiska przedstawione przez niego do odznaczenia będą zaakceptowane.

J. Gołębiowski powiedział, że nie wie, czy odznaczenia zostaną przyznane, będą przedstawione zgodnie z procedurą.

A. Jankowski omówił sprawy WOPR Woj. Łódzkiego powiedział, że podjął próbę organizacji szkoleń na stopnie ratowników zawodowych, przeprowadził tylko jedno, w wyniku którego 7 osób otrzymało uprawnienia; rozpoczął przygotowania do Mistrzostw Polski w ratownictwie wodnym, zaangażowane w działania są również jednostki terenowe, zawody przeprowadzone zostaną na nowym obiekcie.

Z. Szorc przedstawiając sprawy WOPR Woj. Opolskiego powiedział, że: zarejestrowano w KRS zmiany w statucie, które otwierają jednostkom terenowym nowe możliwości, w tym finansowe, jednostki będą posiadały osobowość prawną, będą jednostkami regulaminowymi WOPR Woj. Opolskiego; w ubiegłym roku jednostka miała ok 1 mln 300 tys. przychodów, podobnie kosztów; ponawiany będzie wniosek o środki unijne na odbudowę stacji w Głębinowie; Prezydent miasta Opola w centrum miasta przygotowuje dla WOPR pomieszczenia w nowo budowanym ze środków unijnych obiekcie, na naturalnym zbiorniku wodnym, które będą udostępnione nieodpłatnie; na początku maja planowane jest spotkanie z wojewodą w celu omówienia spraw bezpieczeństwa na terenie województwa.

J. Telak powiedział, że problemem jest odbudowa stacji Nyskiego WOPR.

Z. Szorc powiedział, że: projekt realizowany był w ramach współpracy transgranicznej, zgodnie z przepisami UE konieczne było odnalezienie właściwego partnera do realizacji projektu – partner czeski miał inne cele, w związku z czym projekt był nie równoważny i nie został zatwierdzony przez Unię; miał problem z zarządem jednostki w Nysie, członkowie WOPR chcieli wymiany zarządu, ale nie chce wyrzucić ze swojej struktury działaczy, którzy są w stanie wypracować środki w wysokości 500000 PLN dla swojej jednostki; pytał działaczy, którzy chcieli zastąpić dotychczasowy zarząd, czy będą w stanie zrealizować projekt budowy stacji, ale nikt nie podjąłby się takiego działania; z roku na rok coraz więcej środków jednostka zyskuje z udziału w przetargach, łatwiej jest te środki rozliczać niż np. z przyznania na OPP; WOPR przejął w użytkowanie dawny ośrodek policyjny nad jeziorem Średnim.

G. Skwarek omawiając sprawy WOPR Woj. Małopolskiego powiedział, że: jednostka wojewódzka posiada jednostki, które są samodzielne; w niektórych powiatach na skutek nieporozumienia działają po 2 wzajemnie zwalczające się jednostki, być może uda się znaleźć kompromis działania dla obu, najważniejsze jest, aby ratownik miał jasność na czym terenie działa; rozpoczęły się prace na odbudowę wizerunku Małopolskiego WOPR, dzięki takim okazjom jak 50. rocznica powstania WOPR będzie możliwość pokazania się w mediach; dzięki realizacji programu „Już pływam”, WOPR pojawił się w mediach lokalnych stosunkowo niewielkim nakładem środków; w 2010 roku jednostka pozyskała 500 członków, przeprowadziła 36 kursów, w tym 1 kurs na stopień zawodowy; odnośnie J. Rypniewskiego – ta firma na terenie Nowego Targu nie ma przyzwolenia WOPR na działanie; podmiot ten jako jedyny na terenie południowej Małopolski uzyskał zgodę na organizację kursów KPP, dodatkowo otrzymał dotacje, w związku z czym obniżył ceny tych kursów do 500,00 PLN, co dla ratowników jest bardzo korzystne; dzięki bliskim kontaktom z WOŚP firma uzyskała dodatkowo sprzęt w postaci defibrylatorów i innych; jeśli są jakieś zastrzeżenia merytoryczne co do poziomu kształcenia to należy je jak najszybciej zgłaszać, ponieważ działalność tej firmy jest systematycznie rozwijana, kursy przykładowo przeprowadzane są na terenie Zakopanego, ale firmowane poza Małopolską; ta firma w ciągu miesiąca organizuje cztery kursy i szkoli ponad 100 zawodowych ratowników; Małopolskie WOPR nie akredytuje szkoleń na stopnie zawodowe prowadzone przez tą firmę, ponieważ organizatorem szkoleń nie jest jednostka wojewódzka a prywatna firma, przy czym instruktor prowadzący szkolenia nie stosuje się do uchwał zarządu wojewódzkiego; ważne jest aby wyraźnie zaznaczyć, że szkolenia muszą być organizowane zgodnie z zasadami WOPR; firma pobiera pieniądze i nadaje stopnie; należy jak najszybciej przygotować dokument, na podstawie którego będzie można zadziałać.

B. Kozłowski powiedział, że nie rozumie dlaczego prezes wojewódzki pozwala na organizację kursów, z których jednostka nie czerpie zysków.

S. Gicewicz zapytał, którzy prezesi podpisują takie stopnie.

G. Skwarek powiedział, że: dla niego nie jest to problem w świetle szkoleń na stopnie młodszego i ratownika WOPR, które podpisuje, ale w świetle szkoleń zawodowych, co do których nie udało się wypracować z tą firmą porozumienia; stopnie zawodowe podpisują prezesi WOPR woj.: Pomorskiego, Lubelskiego i jednorazowo Świętokrzyskiego; prosił o przygotowanie grup na majowe szkolenie w Krakowie, jest to generalna próba przed tym, co ma mieć miejsce w przyszłym roku – podczas posiedzenia Zarządu ILSE; stosowna informacja zostanie przygotowana i rozesłana do wszystkich jednostek, ogromna prośba o przygotowanie i wysłanie właściwej grupy na to szkolenie, w przypadku jakichkolwiek wątpliwości lub zapytań prośba o momentalne ich zgłaszanie do WOPR w Krakowie.

J. Telak powiedział, że: należy pracować nad pozyskaniem środków ze szczebla wojewódzkiego, na posiedzeniu obecni są prezesi poszczególnych jednostek, od których można uzyskać wskazówki; posiedzenia ILSE w Krakowie będzie reklamą Polski, WOPR; W. Krawacki wykonał ogromną pracę przy przygotowaniach tego przedsięwzięcia, impreza jest przygotowywana wzorowo, ale własnymi siłami nie będzie w stanie jej zrealizować, potrzebuje pomocy nas wszystkich.

B. Kozłowski powiedział, że odbyły się 2 edycje szkolenia na Wiśle, jako przygotowanie do pokazów na spotkanie z okazji 50. lecia, które w żaden sposób nie odnoszą się do tego, co jest zaplanowane na szkoleniu w Krakowie; zapytał, kto powinien zorganizować pokazy – Krakowskie WOPR czy GO WOPR; nie jest można założyć udziału pokazach tych same osoby, które wezmą udział w szkoleniu.

G. Skwarek powiedział, że Krakowskie WOPR nie jest w stanie wykonać kilku takich szkoleń, chodzi o wykonanie konkretnej pracy na posiadanych obecnie zasobach, sedno tej pracy to przygotowanie pokazów szkolenia grup ratowników; szkolenie związane jest z kosztami; koszty, które może pokryć Krakowskie WOPR z uzyskanych środków – pokryje koszty noclegu i wyżywienia, ale reszta leży w gestii poszczególnych jednostek.

K. Skrzyniarz powiedział, że: oprócz kierowcy w szkoleniu muszą wziąć udział 3 osoby, wymagana są od nich różne uprawnienia, natomiast bez znajomości scenariusza ciężko jest wytypować właściwe osoby.

G. Skwarek powiedział, że: scenariusz może zostać przesłany, ale nie w pełnej formie, ponieważ jego częścią musi być element zaskoczenia; widzi opór i brak chęci do uczestnictwa w szkoleniu; jeszcze raz poprosił o przygotowanie i oddelegowanie właściwych grup oraz potraktowanie tego jako normalne szkolenie a nie ćwiczenia przed pokazami.

P. Synowiec, powiedział, że w ubiegłym roku brał udział w szkoleniu motorowodnym w Krakowie jako kierownik GO WOPR Woj. Lubelskiego, szkolenie nie zostało jego zdaniem dobrze przygotowane zarówno pod względem merytorycznym, jak i logistycznym, prowadzone było przez osoby nie przygotowane do jego prowadzenia; jego zdaniem szkolenie powinno zostać przygotowane przez szersze gremium ponieważ w jednostce wojewódzkiej może brakować kompetentnych do tego osób; poprosił o doprecyzowanie, czy jest to przygotowanie do pokazów czy jest to szkolenie, ponieważ scenariusz nie może być niespodzianką.

J. Telak stwierdził, że przygotowanie pokazów wymaga przeszkolenia uczestników oraz poprosił P. Synowca o włączenie się w przygotowanie pokazów.

P. Błasiak powiedział, że jego zdaniem powinny zostać oddelegowane najlepsze osoby z województwa, które następnie te ćwiczenia powtórzą na swoim terenie w ramach 2-3 zespołów, tak, aby każdy z nich wymiennie mógł wziąć udział w pokazach w 2012.

K. Skrzyniarz zaproponował przygotowanie dodatkowego wariantu, na wypadek niekorzystnych warunków atmosferycznych; bo ma przykre doświadczenie z mgłą z ostatnich manewrów we Wrocławiu.

G. Skwarek powiedział, że: W. Krawacki przygotowany był na dyskusję i odpowiedź na wszystkie pytania w temacie szkolenia, przedstawił na posiedzeniu zamysł, natomiast nie spotkał się z żadnym odzewem, w związku z czym opuścił posiedzenie ZG WOPR.

W. Zajązkowski powiedział, że: sprawa została przedstawiona w trakcie punktu programu posiedzenia ZG WOPR dotyczącego omówienia spraw z poszczególnych jednostek, a powinna zostać omówiona w ramach wolnych wniosków; członkowie

ZG WOPR zostali zaskoczeni tą informacją, nie mieli czasu na przemyślenie sprawy a następnie zadawanie pytań, ponieważ W. Krawacki poinformował, że musi wyjechać.

J. Telak zobowiązał K. Piotrowskiego do przekazania wniosków W. Krawackiemu;

Z. Szorc zapytał, czy w szkoleniu mają wziąć udział 2 osoby plus kierowca, czy 3 osoby plus kierowca.

G. Skwarek powiedział, że nie wie, wszystkie te szczegóły zna W. Krawacki.

J. Telak dodał, że W. Krawacki wyśle stosowną informację.

P. Synowiec przedstawił sprawy WOPR Woj. Lubelskiego: przeprowadzone zostały 34 kursy na stopień MR WOPR, 24 na stopień R WOPR, 3 kursy na stopnie zawodowe; w akcji przeciwpowodziowej uczestniczyły 4 grupy interwencyjne, które jako nieliczne na terenie woj. świętokrzyskiego zostały zadysponowane; jednostki do tej pory nie uzyskały zwrotu poniesionych kosztów; zorganizowane zostały 3 kursy KPP; na 3 działające w woj. lubelskim jednostki – dwie praktycznie w całości przejęły sprawy związane z gospodarowaniem kąpielisk; na terenie województwa WOPR nie uzyskuje żadnych środków, ani z urzędu wojewódzkiego ani marszałkowskiego; planowane są konkretne działania w celu uzyskania tych funduszy, wcześniejszy ich brak związany był z zaniedbaniami; podziękował za obietnicę Prezesa WOPR o mediacji w sprawie relacji z władzami samorządu lokalnego.

J. Telak powiedział, że za czasów prezesury W. Paszkiewicza Lubelskie WOPR uzyskiwało takie środki, może będzie łatwiej zacząć od zera.

K. Skrzyniarz omówił sprawy WOPR Woj. Dolnośląskiego: spadek zainteresowania kursami ratowniczymi, zwłaszcza stopniem MR WOPR i R WOPR, w związku z brakiem spełniania przez kandydatów wymogów; wznawiany jest dyżur 24-godzinny na akwenach w ramach numeru ratunkowego 601 100 100; ubiegłoroczna akcja dała bardzo dobre skutki w postaci znacznego spadku utonięć – miały miejsce tylko 4 wypadki śmiertelne, w tym 3 samobójstwa i tylko 1 wypadek utonięcia we Wrocławiu; obecnie kompletowane są zasoby i prowadzone szkolenia w ramach przygotowania do zadań związanych z Euro2012; w bieżącym roku nie ma środków od Marszałka województwa, ponieważ było zamieszanie w związku ze zmianą wydziału nadzoru nad WOPR – przejście spod nadzoru wydziału kultury fizycznej do wydziału bezpieczeństwa i zarządzania, przy czym o tej zmianie jednostka dowiedziała się dwa dni po zamknięciu konkursu, nie są to duże pieniądze; większe znaczenie mają konkursy prowadzone przez gminy – na tym polu rozstrzygnięcia są dopiero przed WOPR; z miasta Wrocławia środki przekazywane są na zadania bezpieczeństwa; poszczególne jednostki terenowe radzą sobie w samodzielnym pozyskiwaniu środków, w tym roku Wałbrzych dostał fundusze z gminy; budowane są kolejne struktury – Milicza i Głogowa do Krotoszyna z województwa wielkopolskiego-tu pojawia się problem szkoleń na granicy województw; wyraził nadzieję, że za kilka lat odbudowana będzie struktura jednostek w ważniejszych miastach – część ratowników odchodzi, a część wraca w szeregi WOPR.

P. Błasiak omówił sprawy WOPR Woj. Mazowieckiego: ma zbliżoną strukturę do Małopolskiego WOPR, 19 jednostek skupionych głównie wokół OSIR-ów i MOSIR-ów, ich finansowania jest bardzo różne; zazwyczaj te, które działają cicho i spokojnie na terenie swoich obiektów nie mają problemów z finansowaniem; 8841 członków na koniec 2010 roku, poziom odprowadzania składek ok 20-30%; w styczniu mała miejsce niewielka powódź w Wyszku, sytuacja została opanowana bez interwencji WOPR, zalało bazę w Nowym Dworze Mazowieckim, na szczęście jakość podłogi (basenowa) zminimalizowała zniszczenia; w zimie odbyła się konferencja z zakresu ratownictwa lodowego organizowana wspólnie z Komendantem Wojewódzkim PSP, która cieszyła się znacznie większym zainteresowaniem niż spodziewane i okazała się dużym sukcesem, B. Kozłowski poprowadził szkolenia dla ratowników i strażaków, a W. Zajączkowski poprowadził ciekawy wykład; występują problemy z weryfikacją ratowników – podejmowane są kroki przeciwdziałające podbijaniu ważności legitymacji bez przeprowadzania weryfikacji; na terenie jednostki weryfikację prowadzi Świętokrzyskie WOPR; w bazie w Legionowie rusza centrum powiadamiania ratownictwa, w długi weekend majowy odbędzie się tam szkolenie skuterowe; od 3 lat z Urzędu Marszałkowskiego fundusze spadały, w bieżącym roku fundusze w ogóle nie będą przekazane podobno z przyczyn źle wypełnionych dokumentów, na szczęście jednostka

ma sponsora i jest w trakcie pozyskiwania kolejnego; w planach jest sporo szkoleń specjalistycznych; prowadzone są rozmowy z partnerem do przeprowadzenia szkoleń ze środków unijnych na zasadzie współpartnerstwa; miasto Warszawa nie przekazuje środków na rzecz WOPR, była taka możliwość gdyby jednostka zgłosiła zapotrzebowanie na środki cztery lata temu, w tym momencie z uwagi na Euro nie jest to możliwe.

J. Telak powiedział, że: ubolewa z powodu braku środków z urzędu marszałkowskiego, zwłaszcza w kontekście pracy włożonej w pozyskanie tych środków na samym początku działania jednostki wojewódzkiej na Mazowszu; odzyskanie dofinansowań będzie trudne do odrobienia; wg MSWiA to miasta w których odbywają się imprezy Euro 2012 powinny przekazać środki na zabezpieczenie wody i terenów przywodnych; niektóre samorządy terytorialne nie są zadowolone ze współpracy z jednostkami terenowymi WOPR Mazowieckiego i prawdopodobnie będą podpisywać kontrakty na stanowiska ratownicze z innymi podmiotami, prosi o wyjaśnienie z jakiego powodu w MSWiA padła wypowiedź o przekazaniu przez P. Błasiaka we wrześniu 2010 roku informacji o pozostawianiu WOPR Mazowieckiego w konflikcie z Prezesem WOPR.

P. Błasiak powiedział, że nie wygłaszał takiej informacji, chętnie uda się do ministerstwa i sprawę wyjaśni.

J. Telak powiedział, że: nie ma potrzeby wyjaśniania tej sprawy w MSWiA, chciał przekazać informację, być może ktoś w MSWiA źle zrozumiał lub przekręcił słowa; WOPR Woj. Mazowieckiego i ZG WOPR mają wspólne biuro, nadal nieuregulowana jest zaległość jeszcze z czasów Prezesa J. Gołębiowskiego; nie było wcześniej sytuacji z angażowaniem służb mundurowych w rozgrywki pomiędzy biurem Mazowieckiego WOPR a ZG WOPR; sytuacja takie nie powinny mieć miejsca.

P. Błasiak zapytał czy cokolwiek takiego miało miejsce za czasów jego kadencji jako Prezesa Środowiskowego Warszawskiego WOPR, a następnie jako Prezesa WOPR Woj. Mazowieckiego.

J. Telak odpowiedział, że miały miejsce dwie sprawy:

- skradzionych środków finansowych w jednostce terenowej WOPR;
 - próbę zajęcia pomieszczenia przez WOPR Województwa Mazowieckiego;
- prosił o zakończenie unikanie takich spraw.

P. Błasiak powiedział, że prezesi mają do siebie tak blisko, że nie jest konieczne wyciąganie tego typu spraw na forum ZG WOPR.

J. Telak powiedział, że jeśli sprawy nie będzie to tematu na forum ZG nie będzie.

P. Błasiak powiedział, że w sprawie ukradzionych 4000 PLN w pierwszej kolejności zgłosił sprawę do Prezesa WOPR, dopiero w następnej kolejności w sprawę została włączona prokuratura; poza tym nie jest w stanie zatrzymać pewnych procesów, które toczą się w prokuraturze a zaczęły jeszcze przed rozpoczęciem kadencji P. Błasiaka jako prezesa jednostki wojewódzkiej WOPR.

J. Telak powiedział, że: dla dobra WOPR prosi o współpracę; nie chce szukać nowej siedziby; widzi potrzebę działań konsolidacyjnych na terenie jednostki wojewódzkiej; nie ma wiedzy o WOPR w Wyszku.

P. Błasiak powiedział, że na razie z organizacją WOPR w Wyszku są problemy z uwagi na fakt, że są chętni do dystrybuowania przekazanymi przez władzę środkami, natomiast nie ma chętnych do realizacji działań, które wiązałyby się jedynie z kosztami, takich jak np. organizacja pogadanek w szkołach; na terenie działają na razie jednostki z przyległych powiatów.

J. Telak prosił o terminowe składanie sprawozdań z działalności jednostki mazowieckiej.

A. Maćkowski omówił sprawy WOPR Woj. Kujawsko-Pomorskiego: dawne jednostki wojewódzkie tworzyły jednostki terenowe, przez okres kadencji wyłoniło się 9 jednostek powiatowych, w trakcie tworzenia są kolejne 2; obserwuje niskie zapotrzebowanie na kursy zawodowe – w roku 2010 zorganizowane zostały 3 lub 4; jednostka organizuje również kursy na stermotorzystów i centralne szkolenia kajakowe, w 2010 roku przeprowadzone zostały równolegle 2 takie szkolenia; przygotowany jest projekt do regionalnego programu operacyjnego we współpracy z ośrodkiem akademickim; jednostka pozyskuje środki głównie z działalności organizacyjnej na kąpielisku; najlepiej układa się współpraca z urzędem marszałkowskim; zaproponował zasugerowanie MSWiA wprowadzenie zmiany w Ustawie o Organizacjach Pożytku Publicznego, aby marszałkowie

województw mogli dofinansowywać takie organizacje jak WOPR bez konkursu; organizowana jest 7 edycja Mistrzostw Województwa w ratownictwie wodnym; w czerwcu w Bydgoszczy odbędzie się konferencja na temat ratownictwa wodnego; status jednostki jako OPP sprawia wiele problemów, natomiast faktycznego pożytku z tego jednostka otrzymuje w granicach 6.000 pln w skali roku.

M. Koperski powiedział, że można wystąpić do władz samorządowych o bezpłatną infrastrukturę dla jednostki.

A. Maćkowski dodał, że taka bezpłatna infrastruktura może zostać przekazana tylko na potrzeby nieodpłatnej działalności.

T. Zalewski powiedział, że: przedstawiciele ILSE, w tym Klaus Wilkens, zapowiedzieli swój udział we wspomnianej Międzynarodowej Konferencji Naukowej w Bydgoszczy w czerwcu, będzie można bezpośrednio zadać mu pytanie o stopnie zawodowe w Europie; zapowiada się wiele ciekawych warsztatów; oprócz tego Wyższa Szkoła Gospodarki

w Bydgoszczy zobowiązała się do przeprowadzenia pokazu z zakresu dydaktyki, jak prowadzić pewne formy nietypowych zajęć; będą też pokazy ratownictwa na rzece w wykonaniu jednostki wojewódzkiej.

J. Telak powiedział, że np. A. Maćkowski dostanie w tym roku dużą łódź i nie ma możliwości w równy sposób podzielić środków z MSWiA na poszczególne jednostki.

G. Krzywiński omówił sprawy WOPR Woj. Wielkopolskiego: przeprowadzono jedno szkolenie lodowe wspólnie z Policją i PSP, we wrześniu otwarte mają zostać termy maltańskie, co związane jest ze sporym przedsięwzięciem; współpraca z Urzędem Marszałkowskim owocuje sporymi dofinansowaniami, spodziewana jest na podobnym poziomie co w 2010 roku, środki pozyskiwane są również ze starostwa; w ramach drzwi otwartych WOPR planuje spotkanie z osobami zajmującymi się sytuacjami kryzysowymi; w lutym podpisana została umowa na 20-letnie użytkowanie terenu, prawdopodobnie w tym roku będzie można już korzystać z plaży, przygotowywana jest ścieżka edukacyjna dla szkół ponadpodstawowych – pozwalająca m.in. na zapoznanie z zasadami bezpiecznego zachowania nad wodą i użytkowania sprzętu wodnego; wzorem zachodniopomorskiego WOPR przygotowywana jest konferencja informacyjna dla gestorów i właścicieli kąpielisk; jednostka pozyskała samochód z Policji.

J. Telak poprosił M. Krzywińskiego o dołożenie starań aby Prezes WOPR przyjechał na maraton lub inne przedsięwzięcie, na którym obecna będzie członek podkomisji sejmowej ds. projektu ustawy nr 4338 prof. dr hab. Krystyna Łybacka.

H. Bigos omówił sprawy WOPR Woj. Lubuskiego: 15 jednostek terenowych, liczba zwiększyła się w ubiegłym roku o 1; większość członków WOPR ma stopnie ratownicze; przeprowadzono 19 kursów na stopień MR, 9 na R WOPR, 1 kurs nurkowy 1. i 2. stopnia w systemie KNAFS oraz 3 kursy motorowodne; z różnych otrzymanych dotacji, w tym z urzędu marszałkowskiego i jednostek samorządu terytorialnego, jednostka pozyskała nieco ponad 60.000,00 PLN, ale też znaczną ilość środków pozyskuje z własnej działalności szkoleniowej; jednostka otrzymała 10. letnią dzierżawę bazy szkoleniowej na terenie ośrodka Przelazy, organizowane są tam szkolenia motorowodne i nurkowe; uzyskany z WOP samochód został przekazany jednostce WOPR w Gubinie; w lutym odbyły się 16 Zimowe Mistrzostwa Województwa w ratownictwie, planowane są również letnie pod koniec sierpnia oraz 7 Mistrzostwa Motorowodne na Odrze w maju.

J. Telak poprosił o: dalsze negocjacje z Marszałkiem województwa w sprawie dofinansowania działalności; przekazanie podziękowań dla Zenowi Barele za prace Komisji ds. Ratownictwa.

M. Koperski omówił sprawy WOPR Woj. Pomorskiego: cały czas otwarte są sprawy jednostek w Sopocie i Gdańsku, pojawiła się również sprawa WOPR w Wejherowie; prawdopodobnie rozstrzygnięcie sprawy Gdańskiego WOPR podziela na inne jednostki, zachęcając do konsolidacji; prowadzone są szkolenia na stopień MR WOPR dla 170 osób i R WOPR dla 150 osób, 190 osób zostanie przeszkolonych nieodpłatnie w ramach projektu dofinansowania; prowadzone są pod ścisłym nadzorem prezesa jednostki wojewódzkiej szkolenia na stopnie zawodowe. Prowadzone przez firmę J. Rypniewskiego są dalej szkolenia na ratownika WOPR i rodzice monitują do nas, że ten instruktor pobiera pieniądze, a nie rozlicza szkoleń i nie wydaje uprawnień. Powstał wynikający

z prawa wodnego problem odnośnie statusu miejsca do kąpiel, wiele gmin morskich nie zarejestrowało na swoich terenach kąpielisk, co było unikiem do zrobienia operatu wodno prawnego na takie kąpielisko; operat wodno prawny narzuca większe obowiązki i jednocześnie zwiększa koszty kąpieliska, w tym wykonania badań wody przez Sanepid; problem dotyczy nie tylko kąpielisk morskich, ale również śródlądowych, gdzie gestorzy są w jeszcze gorszej sytuacji - jeśli posiadają pomost mają obowiązek posiadania operatu; niektóre gminy chcą podpisywać kontrakty na wieloletnią obsługę plaż, ale warunkując je wykonaniem operatu przez władze lokalne; łatwiej będzie stowarzyszeniom otrzymywać refinansowanie na otrzymanie tych pozwoleń; finansowo jednostka zamknęła rok na plusie w wysokości 60.000,00 PLN, duże są koszty operacyjne utrzymania jednostek operacyjnych; realizowany jest projekt unijny, nad którym jednostka pracowała ponad 4 lata, w który włączone jest 6 jednostek terenowych, działanie to sprzyja zacieśnieniu współpracy jednostek; prowadzone jest postępowanie w jednostce w Sopocie, które ma duży wpływ na przekazywanie środków na dofinansowywanie działalności tej jednostki; w urzędzie marszałkowskim są sprzyjające WOPR siły, czego owocem jest przyznanie dofinansowania w wysokości 50% na realizację projektu; z uwagi na fakt, że WOPR nie był w stanie zorganizować pozostałych środków - zmniejszony został zakres projektu; Grand Prix Polski w Gdańsku odebrał z małym niesmakiem, ponieważ nie było żadnej reprezentacji z ZG WOPR, poprosił o organizowanie tego typu inicjatyw w większej współpracy z jednostką wojewódzką; szkolenia centralne realizowane na terenie jednostki odbywają się poza wiedzą prezesa jednostki wojewódzkiej, poprosił o zmianę tej sytuacji i włączanie prezesa wojewódzkiego w prace; coraz większa jest ekspansja działań podejmowanych przez członków WOPR startujących w przetargach jako prywatne firmy, należy podjąć działania w tej kwestii.

J. Telak powiedział, że: nie widzi szansy na środki na paliwo z MSWiA; w Gdańsku będzie w połowie maja, nie mógł natomiast uczestniczyć w Grand Prix z powodu innych obowiązków; szkolenie w Rowach ma swoją tradycję z końca lat 90. i nie powinno być zaskoczeniem dla prezesa jednostki wojewódzkiej; wyraził nadzieje na szybkie zakończenie toczącej się sprawy Sopockiego WOPR, która jest kłopotliwa; z niepokojem odebrał informacje o Wejherowie, które w poprzednim roku jeszcze zapraszało Prezesa WOPR na spotkanie, zaplanowane ostatecznie na 15 maja tego roku; pogratulował projektu ze środków unijnych i życzył sukcesu w jego realizacji.

R. Dworak omówił sprawy WOPR Woj. Podkarpackiego: nie ma większych problemów w województwie, za późno wystąpiono o dotację do Urzędu Marszałkowskiego, ale jest jeszcze szansa na przyznanie środków.

S. Gicewicz omówił sprawy WOPR Woj. Warmińsko-Mazurskiego: w ciągu ostatniego miesiąca przystąpiły dwa nowe oddziały: Elbląg i Ełk, na dniach ma wpłynąć zgłoszenie jednostki z Olecka, odbył spotkanie z tamtejszym dyrektorem MOSiR w tej sprawie; przeszkolono ponad 500 osób na MR, 280 osób na kursach motorowodnych, przeprowadzono 14 kursów na stopnie zawodowe, 3 szkolenia KPP, jednostka posiada własny ośrodek szkolenia i powołaną własną komisję państwową; w kwietniu kończy się realizowany z dotacji unijnej projekt za kwotę 1,5 mln pln, jednostka złożyła już kolejny wniosek na kolejny, podobny projekt na kwotę 800 tys pln; pozytywnie został rozstrzygnięty wniosek w ramach współpracy trans granicznej, w którym uczestniczy Marszałek Województwa Pomorskiego, Rosja i Litwa za łączną kwotę 4,5 mln Euro, pozostaje jeszcze decyzja Brukseli; w czerwcu odbędzie się 30. Maraton Pływacki na Warmii i Mazurach; jednostka uczestniczy w programie PGNiG „Bezpiecznie nad wodą”, firma obsługująca projekt poprosiła WOPR o obsługę imprez na wodach – będzie 7 imprez, z czego 2 na terenie Warmii i Mazur; finanse z Urzędu Marszałkowskiego obiecane są na poziomie ubiegłorocznym, w związku ze wstąpieniem nowych jednostek możliwe są dodatkowe środki; jednostki terenowe, które nie mają osobowości prawnej gromadzą środki przez gminy, powiaty i miasta.

J. Telak powiedział, że ubolewa nad sytuacją Mazurskiego WOPR oraz nad pojawieniem się opinii na temat programów szkolenia WOPR podpisanych przez prezesa Mazurskiego WOPR, wyraził nadzieję, że w przyszłości sytuacja wróci do normy; cieszą go zmiany w strukturach jednostki wojewódzkiej.

K. Skrzyniarz zapytał T. Zalewskiego o przemyślenie tematu jak mają być traktowane osoby, które zdobyły uprawnienia ratownicze w Mazurskim WOPR w czasie, gdy ta jednostka nie pozostawała w strukturach WOPR; rozumie, że takie uprawnienia nie powinny być honorowane.

J. Telak powiedział, że należy zostawić chwilę T. Zalewskiemu do namysłu i pozostawić na razie pytanie bez odpowiedzi.

W. Zajączkowski omówił sprawy WOPR Woj. Śląskiego: środki przeznaczone dla jednostki wojewódzkiej WOPR są podobne jak w roku ubiegłym, w wysokości 460 tys. PLN, Wojewoda zakupił dodatkowo sprzęt za 2 mln pln dla powołanej przez siebie po powodzi formacji – Formacji Obrony Cywilnej, która składa się w większości z ratowników WOPR, ale wbrew powszechnej opinii nie są to środki przekazane na WOPR; trwają przygotowania do Mistrzostw Polski w ratownictwie wodnym; na WOPR spadł obowiązek związany z VAT.

A. Reucki powiedział, że: dziwi go doniesienia o realizacji kursów przez różne podmioty na terenie jednostek WOPR bez wiedzy jednostek, ktoś musi wydawać prowadzącemu te kursy instruktorowi legitymacje i zapisywać tych kursantów w poczet członków WOPR; tylko od WOPR zależy czy prawo organizacji będzie przestrzegane, czy nie; omówił sprawy WOPR Woj. Podlaskiego: niszczyć 3 stacje, które należałoby remontować; jednostka wykazała za ubiegły rok niewielki zysk z działalności; sprawozdanie prześle do biura w terminie.

S. Gicewicz powiedział, że na terenie jednostki wojewódzkiej A. Reuckiego działa instruktor, który organizuje szkolenia taniej i zachęca członków m.in. Warmińsko-Mazurskiego WOPR do udziału w nich, np. z jednostki w Ełku.

T. Zalewski omówił sprawy WOPR Woj. Zachodniopomorskiego: od czasu swojej prezesury przeszedł przez wszystkie możliwe kontrole, od PIP do NIK, z którymi poradził sobie bez problemu, włącznie z postępowaniem prokuratorskim w ubiegłym roku; szkolenia utrzymywane są na poziomie ok 1000 osób rocznie, podobnie jak w innych województwach obserwuje również niewielkie zainteresowanie kursami zawodowymi; jednostka skorzystała na ustawie o prawie wodnym, wyszkoliła dwóch ekspertów i złożyła do gmin oferty na wykonywanie operatów, na czym zarobiła ok. 100 tys. PLN; wszystkie kąpieliska nadmorskie i śródlądowe będą miały status kąpieliska; wzrosło finansowanie jednostki wojewódzkiej z administracji samorządowej – ok 500 tys. PLN, kwota nie obejmuje jednostek terenowych – przykładowo WOPR w Kołobrzegu uzyskało z samorządu kwotę w wysokości 700 tys. PLN.

P. Błasiak zapytał jak traktować ratowników z uprawnieniami ze Środkowopomorskiego WOPR.

T. Zalewski powiedział, że wybrane jednostki terenowe Zachodniopomorskiego WOPR mają zgodę na podbijanie ważności legitymacji, przy czym Środkowopomorskie WOPR takiej zgody nie posiada.

K. Skrzyniarz poprosił, aby każdy prezes wojewódzki wysłał do ZG WOPR listę jednostek, które mają uprawnienia do przedłużania ważności legitymacji na jego terenie i aby listę tą zamieścić na stronie ZG WOPR, a w dniu jutrzejszym złożyć stosowny wniosek.

J. Telak powiedział, że chyli głowę przed działalnością S. Pikuły ale życzyłby działalności zespołowej, w ramach jednostki wojewódzkiej; ogłasza przerwę.

Część II z dnia 17 kwietnia

J. Telak powiedział, że: tekst sprawozdania został przekazany miesiąc wcześniej, w kilku przypadkach zostały wychwycone nieścisłości i poprawione; przedstawia sprawozdanie z działalności WOPR w 2010 roku, przy tym: podkreślając zaangażowanie członków Komisji WOPR ds. Edukacji, Ratownictwa, Sportu; w pierwotnym tekście nie zamieścił sprawozdania finansowego ze względu na trwające wówczas prace i korekty do bilansu – sprawozdanie finansowe WOPR za 2010 rok – przychody w wysokości 5771881,13 PLN, najwyższe w historii organizacji, w tym z dofinansowania; prosi o pytania, uwagi i wnioski dotyczące tekstu sprawozdania.

S. Gicewicz zapytał o pozycję w korygowanym za 2009 roku bilansie dot. zakupu gruntu w 2009 roku za kwotę 11.000,00 PLN.

J. Telak odpowiedział, że dotyczy to zakupu miejsca parkingowego na potrzeby WOPR.

M. Koperski powiedział, że WOPR Woj. Pomorskiego nie rozlicza tych środków samodzielnie, zatrudnił w tym celu firmę.

J. Telak powiedział, że również ma różne doświadczenia, księgowość powierzona jest Firmie Present Agaty Jankowskiej, która bardzo dobrze prowadzi sprawy WIOPR; po przeprowadzonych kontrolach 2008 rok został przeksięgowany; można rozważyć powrót do 8 kadencji władz WOPR, ale IX Zjazd Krajowy WOPR podjął uchwałę zamykającą sprawę finansów.

K. Zbrojkiewicz powiedział, że: prowadzenie finansów zostało przekazane do zewnętrznej firmy, co jest plusem dla organizacji, biuro przez kilka miesięcy wykonało ogromną pracę uporządkowania kwestii finansowych, poprawione powinny zostać praktycznie wszystkie bilanse również z poprzednich lat, ponieważ kontrola wykazała, że księgowość nie do końca prowadzona była z przepisami, bilanse nie były oparte na danych z dokumentów, część dokumentów księgowana była na kilku kontach, co miało odbicie w nieprawidłowym bilansie; kontrole zewnętrzne pokazały, że szczególnie dużo błędów w księgowości pojawiło się w rozliczeniach w początku lat 2000, sytuacja unormowała się po 2006 roku; faktury zakupu były niepoprawnie dekretowane i księgowane; rozliczenia z kontrahentami były niewłaściwe, co skutkowało niewłaściwymi saldami; brakowało analityki do faktur opłacanych kartami, brak było dokumentów do raportów kasowych, część list płac nie była księgowana, w kosztach nie zostały ujęte wykupywane polisy; amortyzacja sprzętu nie opierała się na faktycznych danych; Komisja Rewizyjna nie jest w stanie wychwycić wszystkich tych rzeczy podczas kontroli, sprawdza prawidłowość opisywania faktur i zgodności ponoszonych wydatków z przepisami, na koniec roku zostanie powołana komisja inwentaryzacyjna w celu inwentaryzacji całości majątku WOPR, wszystkie te działania powinny ostatecznie w sposób prawidłowy uporządkować finanse WOPR.

J. Telak podziękował K. Zbrojkiewiczowi, M. Wilhelmiiemu i J. Salikowi za pomoc w uporządkowaniu finansów WOPR.

M. Krzywiński powiedział, że: w notach obciążeniowych za dostawę sprzętu jest tylko opis „za dostawę sprzętu” bez sprecyzowania konkretnej usługi, z czym księgowość jednostki ma problem w rozliczeniu; poprosił o dopisywanie przez księgowość odwołań, na które będzie można się powołać.

K. Zbrojkiewicz oddał, że część faktur, zwłaszcza z rozliczeń kursów specjalistycznych, jest źle opisywana lub w ogóle nie opisywana, poprosił o szczególne zwrócenie uwagi osób, które opisują faktury ze szkoleń na właściwe opisywanie tych faktur – przykładowo należy właściwie opisać fakturę za paliwo w przypadku organizacji kursy na ratownika basenowego, ponieważ taki wydatek musi mieć swoje uzasadnienie lub fakturę na kwotę 3 czy 4 tys pln za materiały biurowe – nie wystarczy opis „zakup materiałów biurowych”.

J. Telak wyjaśnił, że nie dotyczy to faktur opisywanych w biurze ZG WOPR, jest to przede wszystkim apel do instruktorów, którzy prowadzą szkolenia w terenie, pracownicy w biurze ZG WOPR nie są w stanie tych faktur opisywać, dokładny opis musi być sporządzony przez instruktorów.

S. Gicewicz powiedział, że w tym roku zgodnie z rozporządzeniem w sprawie rozliczania projektów z dotacji samorządowych został opublikowany wzór opisu faktur, zaproponował jego opublikowanie na stronie WOPR, np. w dodatkowym linku „księgowość” lub „finanse” w celu stosowania go przy rozliczeniach w WOPR.

P. Błasiak zapytał K. Zbrojkiewicza czy za 2005, 2006 i 2007 rok były składane korekty, ponieważ obecne władze organizacji odpowiadają również za ten okres.

K. Zbrojkiewicz powiedział, że kontrola nie obejmowała tamtych lat, ponieważ prowadzona była już po Zjeździe, który zatwierdził sprawozdania finansowe w związku z czym nie miał mocy do zmiany tej uchwały.

J. Telak dodał, że: ZUS prowadził kontrolę do 10 lat wstecz i to co było do naprawienia zostało naprawione; nie można przeksięgować tego, co było w VIII kadencji ponieważ IX Zjazd Krajowy WOPR to przyjął i zatwierdził; nie ma kwestii, które mogłyby wiązać się z odpowiedzialnością karnoskarbową.

B. Głowacki powiedział, że wniesione poprawki dotyczyły techniki księgowania, a nie nieprawidłowości w rozliczeniach; porządkowanie służyło wyzerowaniu stanu a nie rozliczaniu nieprawidłowości finansowych.

J. Telak powiedział, że nie jest pewien, czy pewne problemy nie nastąpiły przy zmianach programów księgowych, ale finanse są uporządkowane.

P. Błasiak powiedział, że niezależnie od absolutorium władz, istnieją przepisy US; Obecny Zarząd odpowiada również za błędy poprzednich zarządów, nie tylko w obecnych korektach SA poprawki polegające wyłącznie na przebiegowaniach, ale również znalazł się dokument z 2009 o zakupie gruntu, zapytał czy za rok 2005, 2006 lub 2007 składane były jakieś korekty.

K. Zbrojkiewicz powiedział, że za ten okres nie były składane korekty; na zakończenie protokołu Komisja Rewizyjna składa wniosek o zatwierdzenie sprawozdania z działalności WOPR w 2010 roku oraz sprawozdania finansowego za 2010.

ZG WOPR, głosami: 19 „za”, 0 „przeciw”, 0 „wstrzymujący się”, podjął uchwałę nr 4/7/IX/11 w sprawie sprawozdania z działalności WOPR za 2010 rok oraz nr 5/7/IX/11 w sprawie sprawozdania finansowego za 2010 rok, które stanowią odpowiednio **załączniki nr 4 i nr 5** do niniejszego protokołu.

J. Telak ogłosił przerwę w celu dokonania analizy planu przedsięwzięć centralnych WOPR na 2011 rok i wniesienia do niego wszystkich poprawek, a po przerwie poddał pod dyskusję projekt uchwały w sprawie zmiany składki członków WOPR, wypracowany na posiedzeniu Prezydium w Korbielowie, zaakceptowany przez Prezydium.

K. Skrzyaniarz powiedział, że pozwala sobie zauważyć, że jest to minimalna kwota, zaproponował pozostawienie kwoty bez zmiany, ponieważ prezesi wojewódzcy mają możliwość podniesienia tych składek w swoim województwie, poprzez podniesienie minimalnej stawki można skrzywdzić wybrane osoby.

A. Jankowski zapytał który projekt jest aktualny.

J. Telak powiedział, że w związku z uwagami proponuje projekt uchwały dopracować do następnego posiedzenia ZG WOPR.

K. Skrzyaniarz powiedział, że uchwała zatwierdzona w grudniu powinna obowiązywać jeszcze od grudnia 2011 roku, ponieważ ratownicy zawodowi opłacają składkę jeszcze w grudniu na rok następny.

J. Telak powiedział, że z WOPR Woj. Świętokrzyskiego wyszła propozycja, żeby osoby w wieku 12-16 potraktować wg starej stawki, natomiast powyżej 16 lub 18 roku życia wg nowej.

K. Skrzyaniarz powiedział, że uchwała decyzję w tej sprawie pozostawia w gestii jednostek, składki są składową majątku organizacji, młodzież w Woj. Dolnośląskim płaci niższe składki – 50% kwoty, czyli 20 PLN, natomiast starsi członkowie 40 PLN, model sprawdza się w jego jednostce.

Z. Szorc powiedział, że w Opolskim WOPR składka dla emerytów była po 10 PLN, dla młodzieży po 20 pln – było to kłopotliwe do rozliczenia w sprawozdaniach ile osób wpłaciło składki, wszyscy wpłacają teraz jednakową kwotę.

K. Skrzyaniarz powiedział, że zapis par. 1 pkt 2. projektu umożliwia jednostkom również obniżenie tych składek.

J. Telak powiedział, że projekt uchwały szczegółowo regulował sprawy składek, ale pojawiły się propozycje scedowania części kompetencji na szczebel wojewódzki.

M. Koperski powiedział, że należy spojrzeć ile młodzież wydaje na inne rzeczy i że podniesienie składki jest jak najbardziej zasadne, nie spowoduje to ich odejścia; należy przemyśleć okres wejścia w życie tej uchwały.

S. Gicewicz powiedział, że: był autorem pomysłu, konsultował projekt z młodzieżą, wśród której nie znalazł głosów na „nie” dla składki na poziomie 50 czy 60 PLN, przeciwni są zazwyczaj Ci, którzy przez wiele lat nie płacą składki i wracają po pewnym czasie; dla jednostki jest to zysk, który może przeznaczyć na utrzymanie biura; dodatkowy zysk dla ZG WOPR z tego tytułu można przeznaczyć na brakujące środki na opracowanie strategii PR dla WOPR; proponuje nową stawkę wprowadzić od 1. dnia wybranego miesiąca jeszcze w tym roku – lipca lub czerwca, ponieważ do 1 czerwca jednostki wojewódzkie muszą wpłacić składkę do ZG, nie czekać do początku 2012 roku.

A. Jankowski powiedział, że tylko i wyłącznie na koniec roku można jego zdaniem podwyższać składkę, będzie to generowało protesty wśród jednostek terenowych, powinna być wypracowana jedna składka – bez opcji dla emerytów czy juniorów, województwa mogą zrobić to we własnym zakresie na swoim terenie.

S. Gicewicz powiedział, że: 1 czerwca to jest dobry termin na wprowadzenie nowej składki, ponieważ Ci którzy nie zapłacili zgodnie ze Statutem i regulaminami do 1 czerwca – zapłacą już wyższą i jest to dodatkowy zysk dla jednostki; szacuje, że dopiero po tym terminie 60% członków jego jednostki zapłaci składki.

K. Skrzyniarz powiedział, że: w Statucie nie ma określonego terminu wpłacana składek przez członków WOPR; przestrzega przed przyjmowaniem składki za zaległe lata – np. 10 czy 15 – ponieważ zgodnie z prawem WOPR taka osoba po 2-3 czy 5 latach traci członkostwo i zaległe składki to mogą być tylko te, które obowiązywały w czasie gdy był członkiem organizacji – WOPR może więc przykładowo pobrać składki za 2 lata, a resztę musi umorzyć; jeżeli składka minimalna zostanie podniesiona w 2012 roku, to osoby, które przyjdą do jednostki po kilku latach – bieżącą zapłacą w nowej kwocie, ale zaległe według starych składek.

S. Gicewicz powiedział, że WOPR Woj. Warmińsko-Mazurskiego w 2000 roku zgodnie ze Statutem podjął uchwałę wg której wszystkie osoby, które chcą powrócić do WOPR po okresie dłuższym niż 3 lata, płacą za 3 lata stawkę członkowską wg kwoty obowiązującej w roku, w którym wznowiają członkostwo, a za pozostałe lata – symboliczną złotówkę za każdy rok i muszą zdać egzamin jaki był wymagany na ich stopień.

A. Reucki powiedział, że: jeśli określona liczba osób nie zapłaci składki, to jednostka traci liczbę delegatów na Zjazd Krajowy, należy ustalić minimalną składkę, a województwom umożliwić jej podwyższanie; zdaniem Zarządu Podlaskiego WOPR nie należy składki podwyższać, ponieważ zniechęci to członków do płatności.

Z. Szorc zaproponował, aby decyzję odłożyć na kolejne posiedzenie ZG WOPR; zmiana wysokości składki zawsze spowoduje negatywną reakcję; nie chce rozróżnienia składek dla poszczególnych grup.

S. Gicewicz powiedział, że żaden z młodych ludzi nie powiedział, że składka jest zbyt wysoka, szanuje opinię Z. Szorca ale czasy się zmieniły, składka pozostaje na tym samym poziomie od ponad 8 lat, siła nabywcza tych 30 złotych jest zupełnie inna niż kiedyś; będzie głosował za jej podwyższeniem, ponieważ z tego WOPR żyje; będzie wnioskował co roku, żeby minimalna składka została podwyższona do poziomu 50-60 PLN, ponieważ to jest źródło utrzymania dla WOPR.

W. Zajączkowski zaproponował aby wysokość składki była adekwatna do liczby lat działalności WOPR – 50.letnie to składka 50 PLN, 51-letnie składka 51 PLN etc.

J. Telak zapytał kto z członków ZG WOPR podejmie się przygotowania projektu uchwały w ostatecznym kształcie i poprosił o zaprezentowanie projektu na kolejnym posiedzeniu Prezydium, 11 czerwca w Gliwicach, w uzgodnionej wersji; wycofał projekt uchwały z bieżącego posiedzenia ZG WOPR.

Zgłosili się K. Skrzyniarz, S. Gicewicz i P. Błasiak

T. Zalewski omówił plan przedsięwzięć centralnych na 2011 rok; powiedział, że naniesiono kilka poprawek, w tym uwzględniono akredytowane szkolenia centralne, w tym wysokościowe; poprosił W. Zajączkowskiego o omówienie uwzględnionych dodatkowo szkoleń na terenie Woj. Śląskiego.

W. Zajączkowski powiedział, że: za zgodą K. Skrzyniarza i w oparciu o Kędzierzyn-Koźle prowadzone będą dwustopniowe manewry z programem opracowanym na podstawie wniosków z terenów po powodziach w 2010; w tym roku zorganizowane będą 2 szkolenia 1. stopnia; dodatkowo dwustopniowe szkolenia w zakresie łączności i szkolenie dot. logistyki; pozostałe bez zmian wg planu.

J. Telak zawiesił dyskusję w sprawie planu przedsięwzięć centralnych, poprosił P. Błasiaka o przedstawienie skonsultowanej z B. Głowackim korekty do uchwały ZG.

P. Błasiak wniósł korektę do uchwały ZG w sprawie sprawozdania finansowego za 2010 rok – wg projektu par. 3 zakładał, że uchwały nr 3/3/IX/09 i 5/5/IX/09 tracą moc, ale nie mogą one tracić mocy ponieważ sprawozdania finansowe, do których odnoszą się te uchwały, zostały złożone do Urzędu Skarbowego i muszą mieć podstawę zatwierdzenia.

ZG WOPR głosami: 19 „za”, 0 „przeciw”, 0 „wstrzymujący się”, przyjął korektę jako rozwiązanie alternatywne (w przypadku potrzeby) w uchwale nr 5/7/IX/11 w sprawie sprawozdania finansowego za 2010 rok.

K. Skrzyniarz poprosił W. Zajączkowskiego o przekazanie dokumentacji ze specjalistycznego szkolenia powodziowego – dokumentacji dot. tematyki szkolenia, z uwagi na fakt, że utracił te dane z komputera w biurze jednostki WOPR.

T. Zalewski powrócił do omawiania planu przedsięwzięć centralnych na 2011 rok; powiedział, że wg planu centralnego nikt z makroregionów nie zaplanował szkolenia unifikacyjnego dla instruktorów, należy zastanowić się czy takie szkolenie należy uwzględnić w planie na 2012.

J. Telak poprosił o używanie nazewnictwa „regionalne” zamiast „makroregionalne”; poddał pod głosowanie projekt uchwały w sprawie planu przedsięwzięć centralnych WOPR w 2011 roku.

ZG WOPR, głosami: 19 „za”, 0 „przeciw”, 0 „wstrzymujący się”, podjął uchwałę nr 6/7/IX/11 w sprawie planu przedsięwzięć centralnych w 2011 roku, które stanowią odpowiednio **załączniki nr 6** do niniejszego protokołu.

T. Zalewski omówił plan przedsięwzięć centralnych na 2012 rok; poddał pod głosowanie.

ZG WOPR, głosami: 19 „za”, 0 „przeciw”, 0 „wstrzymujący się”, podjął uchwałę nr 7/7/IX/11 w sprawie planu przedsięwzięć centralnych w 2012 roku, które stanowią odpowiednio **załączniki nr 7** do niniejszego protokołu.

J. Telak powiedział, że pomija głosowanie w sprawie dokooptowania członka ZG WOPR ponieważ brakuje oficjalnego oświadczenia J. Szyłejko w sprawie rezygnacji z funkcji członka ZG WOPR do dokonania zmiany w KRS.

P. Synowiec powiedział, że dysponuje dwoma dokumentami J. Szyłejko skierowanymi do Zarządu Wojewódzkiego WOPR w Lublinie – pismo z rezygnacją z funkcji prezesa ZW WOPR, z którego nie wynika kto składa taką rezygnację, oraz dodatkowym oświadczeniem z rezygnacją ze statusu członka ZG WOPR i delegata na Zjazd Krajowy WOPR.

J. Telak powiedział, że: taka możliwość byłaby w przypadku złożenia przez J. Szyłejkę oświadczenia woli na posiedzeniu ZG i zaprotokołowanie go lub złożenia pisemnego oświadczenia do ZG WOPR; prosi o przekazanie stosownych dokumentów w tej sprawie.

K. Skrzyniarz złoży wniosek w którym poprosił członków ZG WOPR o przesyłanie na jego adres mailowy propozycji zmian w tabeli kształcenia, ponieważ zobowiązał się wobec T. Zalewskiego do jej zmiany; zawnioskował na piśmie o zamieszczenie na stronie ZG ratowniczych i dokonywania wpisów w legitymacji Członka WOPR, tak, aby umożliwić weryfikację ważności nadawanych stopni ratowniczych i potwierdzania ważności uprawnień do pracy nie tylko do celów szkoleniowych WOPR, ale także informacje takie umożliwią gestorom i samym ratownikom zweryfikować dokumenty.

, że nie poddano pod głosowanie projektu planu finansowego WOPR na 2012 rok; zapytał jakie pozycje obejmują wynagrodzenia i umowy zlecenia, czy są to wynagrodzenia pracowników zatrudnionych zgodnie z Regulaminem Zarządu, z jakiego powodu w planie został ujęty Zjazd Krajowy i przypomniał o konieczności zwołania go w grudniu br. na rok 2012 oraz dlaczego zostały obniżone kwoty w Komisji WOPR.

J. Telak powiedział, że: wynagrodzenia obejmują wynagrodzenia osób pracujących w biurze ZG WOPR oraz zewnętrznych podmiotów pracujących dla biura, takich jak księgowość; budżet na zjazd obejmuje zjazd z okazji 50. lecia WOPR; poddał pod głosowanie plan.

ZG WOPR, głosami: 19 „za”, 0 „przeciw”, 0 „wstrzymujący się”, podjął uchwałę nr 8/7/IX/11 w sprawie planu finansowego na 2012 rok, która stanowi **załączniki nr 8** do niniejszego protokołu.

J. Telak powiedział, że: uroczysty zjazd można połączyć ze sprawami statutowymi – wprowadzeniem niezbędnych zmian w związku ze zmianą ustawy o kulturze fizycznej oraz uporządkowaniem historii logotypu WOPR.

P. Błasiak powiedział, że mając doświadczenia we współpracy z p. Bogucką z organu nadzoru konieczne jest zwołanie Nadzwyczajnego Zjazdu Krajowego zgodnie z prawem, czyli w grudniu.

K. Skrzyniarz poprosił o przegłosowanie treści protokołu z poprzedniego posiedzenia ZG WOPR z poprawkami P. Błasiaka i K. SKrzyniarza.

J. Telak wniósł pod głosowanie protokół z posiedzenia ZG WOPR.

ZG WOPR, głosami: 19 „za”, 0 „przeciw”, 0 „wstrzymujący się”, podjął uchwałę nr 9/7/IX/11 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z Zarządu Głównego, która stanowi załączniki nr 9 do niniejszego protokołu.

S. Gicewicz powiedział, że: na stronie internetowej zamieszczona jest informacja o zakończeniu procedury w sądzie, stawiał już wcześniej wniosek o odebranie możliwości używania znaku graficznego i nazwy WOPR przez nieuprawnione do tego organizacje: WOPR w Giżycku i w Warszawie, na dzień dzisiejszy możliwe jest złożenie wniosku do organu rejestrowego o wykreślenie tych jednostek, ponieważ nie znajdują się w strukturach WOPR; ponad rok temu Warszawa zadeklarowała chęć wstąpienia w struktury WOPR, był czas na realizację tej deklaracji; zawnioskował o odebranie możliwości używania nazwy i logo WOPR.

M. Koperski powiedział, że wniosek jest słuszny ale nie zasadny w tym momencie; w Pomorskim WOPR również jest podobny problem, ale nie należy stwarzać barier możliwości powrotu, należy wdrożyć działanie w formie uchwały, które będzie ostatecznym ostrzeżeniem, dopingiem do podjęcia odpowiednich kroków przez te jednostki.

K. Skrzyaniarz powiedział, że na terenie Województwa Dolnośląskiego również są dwie takie jednostki, trzecia przestała działać, zaproponował stworzenie listy takich organizacji nie należących do WOPR oraz powołanie komisji która reagowałaby na powstawanie takich jednostek; należy znaleźć formułę prawną, która umożliwiłaby odebranie znaku i możliwości używania nazwy WOPR takim organizacjom.

P. Błasiak przypomniał, że ZG WOPR prowadził przeciw WOPR w Warszawie sprawę w sprawie używania znaku WOPR, sprawa została zawieszona ze względu na prowadzoną sprawę przez organ nadzoru; organ nadzoru nie podjął kasacji, sprawa jest nadal w sądzie; przedstawiciel WOPR w Warszawie poinformował P. Błasiaka, że walne zebranie jednostki, które miało miejsce w czerwcu, zostało zakwestionowane przez organ nadzoru, na tym skończyła się współpraca pomiędzy WOPR w Warszawie a jednostką wojewódzką.

A. Jankowski powiedział, że: na stronie MSWiA jest informacja o rozstrzygnięciu ofert w konkursie, w którym różne jednostki WOPR starały się o dofinansowanie; zapytał czy ma rozumieć, że ZG WOPR otrzymał tylko część środków a reszta została przyznana bezpośrednio na jednostki wojewódzkie lub terenowe; nie podoba mu się brak jednolitości.

J. Telak powiedział, że ZG otrzymał tylko część środków, reszta bezpośrednio wybrane jednostki.

S. Gicewicz powiedział, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez osobę w MSWiA zajmującą się sprawami dofinansowań, każda organizacja posiadająca własny KRS ma możliwość występowania o środki w Ministerstwa; Mazurskie WOPR i MSR otrzymały pieniądze oddzielnie, WOPR Woj. Warmińsko-Mazurskiego nie wystąpił oddzielnie o dofinansowanie, aby zaburzyć porządek w WOPR, ale żeby pokazać jak wielkie są potrzeby poszczególnych jednostek; wystąpiło łącznie 16, a otrzymało dofinansowanie 11 jednostek.

P. Błasiak powiedział, że pieniądze z MSWiA od kilku lat otrzymywały: WOPR, MSR i Mazurskie WOPR, które do ubiegłego roku nie powinno takich środków otrzymywać; w związku z tym w poprzednim roku również Mazowieckie WOPR złożyło wniosek o dofinansowanie, wychodząc z założenia, że tych pieniędzy nie powinno dostać, bo to są środki przeznaczone na WOPR; polityka MSWiA idzie w kierunku rozbicia WOPR i przekazywania środków innym organizacjom lub jednostkom terenowym; jeżeli pieniądze otrzymuje Sopocki WOPR, Mazurski WOPR, Ostrołęcki WOPR, w bieżącym roku jedna z jednostek terenowych Mazowieckiego WOPR złożyła wniosek bez zgody jednostki wojewódzkiej i te środki otrzymała; uważa, że te pieniądze powinien dostawać WOPR, a nie jednostki wojewódzkie i terenowe, natomiast jeżeli dają innym to trzeba brać; środki dla tych jednostek nie zostały zabrane z oferty WOPR ale z ofert złożonych przez GOPR i TOPR; WOPR ofertę sprzętową dostał poza konkursem i WOPR powinien iść w tym kierunku, aby pieniądze były przyznawane poza konkursem jak w przypadku OSP.

M. Koperki powiedział, że KRS zarejestrował ostatnio jednostkę terenową WOPR wbrew opinii organu nadzoru, opinia pozytywna została wydana przez referendarza sądowego i jednostka otrzymała KRS; jeśli posiadanie KRS jest podstawą do otrzymywania odrębnie

środków, to jest to chora sytuacja; powinny zostać podjęte takie działania, dzięki którym każdy członek organizacji, które są poza strukturami WOPR, zastanowi się przed opłaceniem składki czy wpłaca do właściwej jednostki i czy nadal jest członkiem WOPR.

A. Jankowski powiedział, że ma podobną sytuację z jednostką terenową, która została zarejestrowana w KRS; każdy sąd jest autonomiczny i podejmuje decyzje w zakresie posiadanej przez siebie wiedzy.

S. Gicewicz ponowił wniosek o wysłanie do wszystkich organizacji, które działają poza strukturami WOPR i na jego szkodę, pisma wzbraniającego używania znaku graficznego i słownego WOPR.

A. Reucki powiedział, że w KRS każda organizacja, która opracuje swój statut zgodnie z prawem WOPR może zarejestrować się w KRS, ale nie gwarantuje jej to przyjęcia w strukturę WOPR; jeśli nie zostanie przyjęta w strukturę – nie powinna używać znaku WOPR; taka uchwała powinna zostać podjęta i egzekwowana.

P. Synowiec powiedział, że należy zamieścić stosowaną informację na stronie ZG WOPR w formie ostrzeżenia.

J. Telak powiedział, że: nie należy podejmować pochopnych działań; przedstawił historię wad Statutu WOPR i problemów struktury; Statut WOPR ma wady od zmian podczas Zjazdu Krajowego pod koniec lat 80-tych, dopiero w 2010 roku zakończył się proces naprawy rozpoczęty w 1998 roku; działa się nielegalnie jeśli orzekł o jej nielegalności stosowny organ, sąd; każda jednostka wojewódzka WOPR ma teraz powinność dokonania zmian w statutach w celu doprowadzenia do zgodności ze Statutem WOPR; WOPR pozostaje formalnie w sporze sądowym z Warszawskim WOPR, ale nie wiadomo kiedy sąd powróci do sprawy; w praktyce od wielu lat centrala WOPR składała do MSWiA wnioski o środki dla całej organizacji; nie ocenia sytuacji bezpośredniego wnioskowania do MSWiA o środki; jest za każdą inicjatywą, która może przynieść WOPR korzyści; w sprawie MSR – w 2007 roku na podstawie sugestii Ministra SWiA uzgodnione zostało, że środki na MSR przekazywane mają być za pośrednictwem WOPR, ale Komandor MSR wycofał się z takich ustaleń i zmiana stanowiska skutkowałą zmianą w podejściu do WOPR z traktowania jako jednolitej organizacji; wszelkie bezpośrednie kontakty jednostek z MSWiA nie służą WOPR i psują wizerunek organizacji również wśród potencjalnych partnerów; prezesi niektórych jednostek działają nie przeciwko Prezesowi WOPR a całej organizacji; przyjmuje wszystkie słowa wypowiedziane w stosunku do podmiotów, które nie mieszczą się w ramach WOPR, ale przekaże to do analizy prawnej aby zanim zostaną podjęte konkretne działania mieć opinię prawną i w przemyślany sposób reagować.

P. Błasiak podkreślił, że z całą determinacją zwalcza pojawiającą się wśród ratowników na terenie Mazowieckiego WOPR opinie, że Warszawskie WOPR działa nielegalnie, natomiast uczula, że nie działa w ramach struktury WOPR i zgodnie z przepisami Ministra; z MSWiA jednostki otrzymują informacje że każda jednostka może wystąpić ze struktur

i otrzymać środki na działalność i taka perspektywa kusi; bywa w Ministerstwie, ale na spotkaniach bardziej przyjacielskich niż w sprawie WOPR.

S. Gicewicz powiedział, że: zrozumiałą jest potrzeba konsultacji działań z prawnikiem; nigdy nie twierdził, że Warszawskie WOPR działa nielegalnie, ale że nie działa w ramach struktur WOPR, podobnie Mazurskie WOPR; programy szkoleniowe WOPR są dla Mazurskiego WOPR nie do przyjęcia, mimo tego organizacja ma pozwolenie od Ministra na wydawanie uprawnień ratowniczych przez kadrę szkoleniową WOPR, która to kadra odeszła już z tej jednostki; jego zdaniem organizacja wróci w strukturę WOPR, natomiast do tego czasu chciałby uregulować posługiwanie się przez jednostkę znakiem graficznym i słownym WOPR; prosi o przegłosowanie wniosku o takie wystąpienie, po przeanalizowaniu sytuacji przez prawnika.

J. Telak poprosił S. Gicewicza o przygotowanie wniosku z uzasadnieniem, ponieważ nie można gwarantować realizacji pochopnego wniosku, a posiedzenia Prezydium ZG WOPR w czerwcu przekaże swoje stanowisko w tej sprawie.

A. Reucki powiedział, że Towarzystwo Ratowania w Supraślu dostało pozwolenie na działalność, posługuje się innym znakiem i nazwą niż WOPR, ma odrębne stopnie, więc nie ma w tym przypadku tematu; problem jest z jednostkami które, wystąpiły

lub nie wstąpiły do struktur WOPR; jeśli jednostka nie została przyjęta w struktury WOPR powinna zmienić w KRS swoją nazwę i znak graficzny i nie posługiwać się programami szkoleń i dokumentami WOPR, ponieważ jest to własność WOPR; taka sytuacja nie powinna mieć miejsca i należy ją zmienić.

K. Skrzyniarz powiedział, że: faktem jest, że te podmioty zarejestrowane są w KRS i mają prawo do nadawania uprawnień, ale nie będąc w WOPR wykorzystują uprawnienia WOPR i nadają stopnie ratownicze WOPR, niektóre z tych jednostek nadają nawet stopnie zawodowe; tabela powinna pewne sprawy wyjaśnić - które uprawnienia są honorowane w WOPR; w kwietniu 2004 roku podjęta została uchwała o podmiotach uprawnionych do prowadzenia szkoleń, temat pozostaje do przemyślenia przez T. Zalewskiego, do czasu podjęcia decyzji proponuje zawieszać takie osoby w oczekiwaniu na decyzje centralnych władz WOPR.

W. Zajączkowski powiedział, że nie można karać za taką sytuację członków tych organizacji, którzy nie są świadomi tej sytuacji, ale te organizacje.

P. Błasiak powiedział, że: należy pamiętać, że oprócz WOPR działają również prywatne podmioty, prowadzące szkolenia; w sprawie weryfikacji wyniknął problem jak traktować ratowników z uprawnieniami uzyskanymi przed wejściem w życie uchwały o weryfikacji, którzy zrobili następnie uprawnienia KPP i nie interesuje ich stopień zawodowy - a mogą pracować wszędzie; poprosił o interpretację czy jest to zgodne z polityką WOPR.

S. Gicewicz powiedział, że: w jednostce WOPR Woj. Warmińsko-Mazurskiego co roku zgłasza się kilka osób z uprawnieniami zatwierdzonymi przez J. Rypniewskiego, odsyłani są na egzamin przed wojewódzką komisją szkoleniową, jeśli zdadzą taki egzamin - otrzymują nową legitymację i potwierdzenie stopnia.

Z. Szorc powiedział, Prezes powinien powierzyć radcy prawnemu opinię czy taki wniosek będzie prawnie skuteczny.

J. Telak poinformował, że potrzebuje stanowisk członków ZG WOPR, wypowiedzi zostają zaprotokołowane, doradca prawny otrzyma ten protokół i na podstawie zapisanych w nim słów przedstawi możliwości prawne na posiedzenie Prezydium ZG WOPR w czerwcu.

K. Skrzyniarz powiedział, że: jeżeli do jednostki zgłosi się osoba szkolona poza jej strukturami, jednostka poświadczając ważność jej legitymacji bez wiedzy kto i jak szkolili - poświadczą nieprawdę; stopień nadaje prezes wojewódzki i to on odpowiada za bezpieczeństwo ludzi poświadczając uprawnienia takiego ratownika.

S. Gicewicz poprosił o wypowiedź każdego z prezesów czy popiera jego wniosek czy jest przeciwny; zostanie to wpisane do protokołu.

J. Telak powiedział, że opierając się na przykładzie wniosków VIII i IX Zjazdu Krajowego WOPR, nie można przyjmować nieprzygotowanych wniosków, wielu popiera intencje ale wniosek musi być przygotowany.

M. Koperski powiedział, że: miał styczność z kilkoma postępowaniami prokuratorskimi w sprawie wydawania uprawnień; nie nadaje stopni zawodowych ratowników, którzy zrobili kurs ratownika WOPR u J. Rypniewskiego w momencie, gdy nie był już uprawniony do wydawania takich uprawnień; nie ma teraz możliwości otrzymywania legitymacji z Pomorskiego WOPR; poważnym problemem jest dalsze postępowanie z jednostką w Sopocie, wystarczyłaby zmiana jednego zdania w jej statucie; pojawiają się naciski ze strony jednostki w sprawie legitymacji - gdzie może je zdobyć; wszelkie próby podjęcia uchwały zmieniającej statut pomorskiego (Sopockiego) wykreślić WOPR odrzucane są przez sąd.

R. Dworak powiedział, że: nie można karać ludzi za brak wiedzy odnośnie statusu takich podmiotów, ale sposobem na to może być zamieszczenie takiej informacji na stronie WOPR; wszyscy wiedzą o J. Rypniewskim ale nigdzie na stronie WOPR nie ma takiej informacji, że J. Rypniewski nie reprezentuje WOPR.

A. Reucki powiedział, że: wszyscy szkolący poza strukturami WOPR otrzymują z jakiegoś źródła legitymacje i należałoby to wyjaśnić na forum Zarządu; poprosił wszystkich prezesów o poszanowanie prawa WOPR i nie przekazywanie legitymacji do jednostek, które nie działają w strukturach WOPR.

P. Błasiak powiedział, że jego zdaniem nie wymaga to uchwały, jest uchwała ZG WOPR w sprawie organizacji, zgodnie z którą WOPR działa, poprzez jednostki wojewódzkie zgodnie z podziałem administracyjnym, legitymacje dla Warszawskiego WOPR

przekazywane są przez WOPR Woj. Świętokrzyskiego i z tego wynika, że na terenie Mazowsza szkoli jednostka właściwa dla województwa świętokrzyskiego i o to mamy do niego pretensje; jeżeli na takich legitymacjach podbija się organizacja niezrzeszona – to jest dopiero problematyczne.

J. Telak powiedział, że: protokół zostanie przekazany doradcy prawnemu; należy być powściągliwym projekt ustawy MSWiA o *bezpieczeństwie na wodach* jest niekorzystny dla WOPR; jeżeli WOPR przyjmie zasadę respektowania uchwalanego przez siebie prawa – wszystkim będzie lżej; Mazurski WOPR wystąpił z pismem do Sejmu krytykującym system szkolenia WOPR i tę inicjatywę Prezesa Z. Kurowickiego należy negatywnie ocenić; złożył życzenia z okazji Świąt Wielkanocnych; podziękował za pracę i zamknął 7. Posiedzenie Zarządu Głównego WOPR IX kadencji.

Protokół sporządziła: Agnieszka Wojtysiak

**LISTA
CZŁONKÓW AKCEPTUJĄCYCH PODPISEM PROTOKÓŁ Z POSIEDZENIA
ZARZĄDU GŁÓWNEGO WOPR W POPOWIE, DNIA 11-12 GRUDNIA 2010 ROKU**

L.P.	IMIĘ I NAZWISKO	PODPIS
1	JERZY TELAK	
2	WIKTOR ZAJĄCZKOWSKI	
3	SŁAWOMIR GICEWICZ	
4	TOMASZ ZALEWSKI	
5	JERZY GOŁĘBIEWSKI	
6	ROBERT DWORAK	
7	MAGDALENA BIELENIA	
8	HENRYK BIGOS	
9	PAWEŁ BŁASIAK	
10	ANDRZEJ JANKOWSKI	
11	MAREK KOPERSKI	
12	BOGDAN KOZŁOWSKI	
13	MARIUSZ KRZYWIŃSKI	
14	ALEKSANDER MAĆKOWSKI	
15	WACŁAW MOZER	
16	ANDRZEJ REUCKI	
17	KRZYSZTOF SKRZYNIARZ	

18	GRZEGORZ SKWAREK	
19	ZBIGNIEW SZORC	
20	JACEK SZYŁEJKO	